

unfoldinWord® Hebrew Bible

Isaiah

Version 2.1.25

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-06 Date:

2.1.25 Version:

unfoldingWord Published by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28 Date:

2.7 Version:

Door43 Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/> The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International openscriptures/morphhb .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Isaiah
5	Chapter 1
5	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
7	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
9	Chapter 14
10	Chapter 15
10	Chapter 16
10	Chapter 17
10	Chapter 18
11	Chapter 19
11	Chapter 20
11	Chapter 21
11	Chapter 22
12	Chapter 23
12	Chapter 24
13	Chapter 25
13	Chapter 26
13	Chapter 27
13	Chapter 28
14	Chapter 29
14	Chapter 30
15	Chapter 31
15	Chapter 32
15	Chapter 33
16	Chapter 34
16	Chapter 35
16	Chapter 36
17	Chapter 37
17	Chapter 38
18	Chapter 39
18	Chapter 40
18	Chapter 41
19	Chapter 42
19	Chapter 43
20	Chapter 44
20	Chapter 45
21	Chapter 46
21	Chapter 47

21	.....	Chapter 48
22	.....	Chapter 49
22	.....	Chapter 50
22	.....	Chapter 51
23	.....	Chapter 52
23	.....	Chapter 53
23	.....	Chapter 54
24	.....	Chapter 55
24	.....	Chapter 56
24	.....	Chapter 57
24	.....	Chapter 58
25	.....	Chapter 59
25	.....	Chapter 60
26	.....	Chapter 61
26	.....	Chapter 62
26	.....	Chapter 63
26	.....	Chapter 64
27	.....	Chapter 65
27	.....	Chapter 66
29	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors	

Isaiah

Chapter 1

¹ חזון ישעיהו בראמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אמון וחזקיהו מלכי יהודה: ² שמעו שמלים והאזני ארץ כי יהוה דבר בנים גודלי ורוממתי והם פשעו ביה: ³ יizu שור קנהו וסחרו אבוס בעליו וישראל לא רע עמי לא התבונן: ⁴ הוהו גוי חטא עם כבד עון רע ערעים בנים משליחים עזבו את קדוש ישראל נזרו אחריו: ⁵ על מה תכו עוז תסיפו סרה קלראש לחלי וכלי לבב דמי: ⁶ מכפר גרגל ועד ראש אירבנן מתם פצע ובחורה ומכה טריה לאיזו ולא חבטשו ולא רכסה בשמו: ⁷ ארצכם שטמה עריכם שרפות אש אדמתכם לנוגדים זרים אלקלים אתה ושטמה כטפה כתיזון בסכה בקרים מלונה במקשה בעיר נזורה: ⁹ לולי ונעה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמירה דקמינו: ¹⁰ שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אל הינו עם עמרה: ¹¹ לכה דלי רבי זחיכם יאכער והוא שבטעתי עלות אילים וחלב מריאים ודום פרים וככבים ועתודים לא חפצתי: ¹² כי TABAO לראות פני מירבקש זאת מזכים רמס חצריו: ¹³ לא תסיפו הביא מנחת-שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקריא לא-אוכל און וצארה: ¹⁴ חדשים ומוצעיכם שנאה נפשי היו עלי לטרון נלאות נושא: ¹⁵ ובפרשכם כפוקם אעלים עוני מכם גם כי תרבנן תפלה אינני שמע זידכם דקים אלאו: ¹⁶ רחצוץ הצלו הסירו רע מעלייכם מגנד עני חדלו הרע: ¹⁷ למזו היטך דרשו משפט אשר חכוך שפטו יתום ריבו אלמנה: ¹⁸ לכורנא ונכחחה יאמר יהוה אמריך טהאים כשנים שלג ולבינו אמן אידמו כתולע אמר יהוה: ¹⁹ אמן-תאבו ושמעתם טוב האין תאכלו: ²⁰ ואם-תמאנו ומירתם חרב תאכלו כי פיה יהוה דברים ²¹ איכה היהת לזונה קרייה נאמנה מלאתני משפט צדק ילין בה ועתה מרצתים: ²² בספר היהת לסייע טבר מהור בפמים: ²³ שריר סוררים ומחביר גבבים כלו אהב שחד ורדף שלמוני יתום לא ישפטו ורב אלמנה לא-יבוא אליויהם: ²⁴ لكن נזם אבאות אבר וישראל חי אוחם מצאי ואנקמה מאוייה: ²⁵ ואשיבה ידי עלייך ואחריך כבר סיגן ואסירה כל-בדילך: ²⁶ ואשיבה שפטיך כבראנשה ויעזיר כבתחלה אחריך וקרא לך לער האזק קרייה נאמנה: ²⁷ ציון במשפט תפדה ושביה באזקה: ²⁸ ושביר פשעים וחטאיהם יחו וצבר יהוה יכלו: ²⁹ כי בשו מאלים אשר חמדתם ולחפלו מהוננות אשר בחרתם: ³⁰ כי תהיוأكلת נבלת עליה וכינה אשרדים אין לה: ³¹ וכייה החסן לנערות ופעלו לניצוץ ובערו שנייהם יחו און מכבה: ס

Chapter 2

¹ הדבר אשר חזה ישעיהו בראמוץ על יהודה וירושלם: ² והיה | באחרית הימים נكون יהוה בר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ובנהנו אליו כל-הגנים: ³ יקהלנו עפים ורבים ואמרו לנו | ונעלה אל-הריהה אל-בית אלהי יעקב וירנו מזרחי ונלכה בארכתי כי מצינוanza תוארה ודבריה מירושלים: ⁴ ושפט בין הגנים והזקנים לעפים ורבים וכתחנו חרבובום לאיתים וחניתותיהם לזרמות לא-ישא נו אל-גנו חרב ולא-ילמדנו עוד מלתקמה: ⁵ בית יעקב לנו ונלכה באור יהוה: ⁶ כי נטהטה עmr בית יעקב כי מלאו מקדם ונענים כפלשתים ובילדי נקרים ושפיקו: ⁷ ותמלא ארצך כף זקב ואינו קצה לא-אצורי ותמלא ארצך סופים ואינו קצה לארכוביו: ⁸ ותמלא ארצנו אל-ילים ולמעשה זדו ישתחוו לאשר עשו אצבעתו: ⁹ יושך אדם ושפלה איש ואל-תsha להם: ¹⁰ בזא בזר והטמן בעור מפני פחד יהוה ומזהדר גאנן: ¹¹ עינו גבירות אדים שלפ ושות רום אנשיים ונשגב יהוה לדזו ביום ההוא: ¹² כי זום ליהוה צבאות על כל-גאה ורם ועל כל-גנשא ושפלה: ¹³ עעל כל-ארון הלבנון הרים והנשאים ועל כל-אלון הבשן: ¹⁴ ועל כל-הגבאות הנשאות: ¹⁵ עעל כל-מנדל גבה ועל כל-חומה בוצרה: ¹⁶ עעל כל-אניות תרשיש ועל כל-שכונות החמדה: ¹⁷ ושם גבאות האדים ושפלו רום אנשיים ונשגב יהוה לדזו ביום ההוא: ¹⁸ והאלילים כליל יחלף: ¹⁹ ובאו במערות צרים ובמחילות עפר מפנוי פחד יהוה ומהדר גאנן בזען הארץ: ²⁰ ביום ההוא ישילר האלים את אלילי כספו ואת אלילי והב אשר שעולדו להשתחות לחפר פקרות וטלטפים: ²¹ לבוא בנקנות האלים ובסעוף הסלעים מפנוי פחד יהוה ומהדר גאנן בזען לער הארץ: ²² חזלנו לך מורה אדים אשר ונשמה באפוי כירבמה נחشب הוא: ס

Chapter 3

¹ כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלים וקיהודה משען ומשענה כל משען-לחם וכל משען-קם: ² גיבור ואיש מלכמתה שופט ונבייא והעם זהן: ³ שרד חמשים ונשוא פנים ווועץ ותקם חרשים ובונן לחש: ⁴ נתתי נעריהם שריהם ותעלויים ומשליזים: ⁵ נגש העם איש באיש ברעהו וירבעו הנער בזלו והנקלה בנכבד: ⁶ כי יתפש איש באחו בית אביו שמללה לבל קצין תורה-ילנו והמקשלה חזאת תחת זיה: ⁷ שא בזום ההוא | לאמר לא-אהיה חבש וביביטי און לחם ואין שמללה לא תשミニ קצין עם: ⁸ כי כשלה ירושלים יהודה נפל כיילשונם ומעליהם אל-יהוה לмерות עני כבודו: ⁹ הכתה פניהם עננה בם וחותאם כסדם הגידו לא חמزو אוו לנפשם כיגמלו להם רעה: ¹⁰ אמרו

צדיק כירטוב כיפורני מעלייהם יאכלו: ¹¹ אוי לרשע רע כירגמול ידיו ועשה לו: ¹² עמי נגשו מועלן ונשים מנשלו בז עמי מאשריך מותעים זורר ואורתון בלעו: ¹³ נצב לריב יתנה ועפדי לדין עמי: ¹⁴ יהוה במשפט בזוא עמי ושריו ואתם בערתם הרים גזלת העני בבטיכם: ¹⁵ מלכם תזקאו עפי ופני ענינים תחתנו ואם-אדני יהוה צבאות: ¹⁶ ויאמר יהוה ענן כי גבבו בונוט ציון ותלכנה נטויות ¹⁷ גרו ומשקרים עינים הלוון וטוף תלכנה וברגילים תעכסנה: ¹⁸ ושפח אדני קדקד בנוט ציון ויהוה פתחן יערה: ¹⁹ ביום ההוא יסיר אדני את גפאות העכסים והשבטים והשגרים: ²⁰ הנטיפות והשירות והרעלות: ²¹ הטעות והטעות והטעות והחריטים: ²² הטעות והטעות והטעות והחריטים: ²³ היגלנים והסינים והאניות והרדדים: ²⁴ והיה תחת שם מקה היה ומחת חנורה נקפה וחתת מעשה מקה שקרפה ומחת פתיגל מחייב שך כירחת זפי: ²⁵ מתיר בחרב ופלג וגבורהך במלחה: ²⁶ ואן ואבלו פתחיה וגקתה לארץ תשב:

"strong= "H5186" x-morph= "He,Vqsfp" lemma= "גטה" 3:16 ¹¹

Chapter 4

¹ והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל וshalltanu נלבש רק יקרא שמן עלינו אסף חרפתנו: ² בזים ההוא יהיה צמח יהוה לצבוי ולכבד ופרי הארץ לאון ותפקידו לפוליט ישראל: ³ יהוה הנשאר בצעון והנותר בירושלם קדוש ואמר לו כל-הכתוב לחמים בירושלם: ⁴ אם רחץ אדני את צאת בנוט ציון ואת-אדני ירושלים ידים מקרבה ברום משפט וברוח בער: ⁵ ובזא יהוה על כל-יכמן הרצין ועל-מקראה ענן | יומם ועשן וננה אש להבה לילה כי על-כל-כבד מה: ⁶ וסכה תהיה לא-ל-זעם מחרב ולמcosa ולמסטור מזרם ומפקור: ⁷

Chapter 5

¹ אשירה נא לידי לי שירת דודי לכרכמו כרם היה לידי בחרן בדשנו: ² ויעזקהו ויסקלחו ויעעהו שرك ויבן מגדל בתוכו וגמ-יקב חצב בו ויקנו לעשות ענבים ויעש באשימים: ³ ועתה ישב ירושלים ואיש יהודה שפטור נא בין ובין כרמי: ⁴ מה-לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קניתי לעשות ענבים ויעש באשימים: ⁵ ועתה אוזיעה נא את אשראני עשה לכרכמי הספר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למכרם: ⁶ אשיתחו בנה לא זימר-ו-א יעדר ועלה שמייר ושית ועל העבים אצזה מה-מטטר עליו מטר: ⁷ כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהוה נטע שעשויו ויקנו למשפט והנה משפח לזכה והנה עצחה: ⁸ הוא מגיע בזת במת שדה יקריבו עד אפס מקום והושבთם לבדכם בחרב הארץ: ⁹ ובזא יהוה צבאות אם לא בתים רביט לשפה בהן גדים וטובי מאין יושב: ¹⁰ כי ערשות צמדי-לרים יעשו בת אחת זרע חמוץ יעשה אופה: ¹¹ הוא משכני בחרב שכר ורדפו מאחרי בזש יון זיליקם: ¹² והיה כנור נובל תפ וחליל ווין משתייהם ואת פועל יהוה לא יבטו ומעשה ידיו לא ראן: ¹³ لكن גלה עמי מביל-דעת וכבודו מת רעל והמנון צחה צמא: ¹⁴ لكن הריחבה שאול-גפש ופערה פין לביריתך וירד הדירה והמונה וושאנה ועל: ¹⁵ וישח אדם ושפלה איש ועינו גבריהם תשפלה: ¹⁶ ויגבה יהוה צבאות במשט ווואל-דקוש נקדש בצדקה: ¹⁷ ורעו כבשים כבדם וחרבנות מחים גרים יאכלו: ¹⁸ هو משכי העון בחבי השוא ובעבות העולה חטאה: ¹⁹ האמורים ימחר | יתישה מעשחו למגן נראה ותקרב ותבואה עצת קדוש ישראל ונעעה: ²⁰ היה האמורים לער טוב ולטוב רע שלמים חישך לאור ואור להשך שמים מר למחוק ומטוק לרים: ²¹ היה חכים בעיניהם ונגד פונם נבוני: ²² היה גבורים לשונות יון ואנש-ישראל למסך שכר: ²³ מצדייק רשות עקב שחד וצדקת צדייקים יסירו מנקום: ²⁴ لكن כיאל קש לשון אש וחישש להבה ורפה שרשם כמק יהוה ופרחים כאבק ועלה כי מסס את תורת יהוה צבאות ואת אמורת קוזשי ישראל נאכו: ²⁵ על-כן חורה אפיק-היה בעמו וט ידן עליו וככהו וירגוז ההרים ותהי נבלתם כסוכה בחרב חומות בכל-זאת לא-שב אפו ווד ידו בטואה: ²⁶ ונשאינס לגויים מרוחק ושרק לו מוקה הארץ והנה מהירה כל בזוא: ²⁷ אין-עיף ואיר-מושל בז לא אונום ולא יונן ולא נפתח איזור חלציו ולא נתק שרכן נעליו: ²⁸ אשר חזיו שנונים וכל-קשתתני דרכות פרוסות סוסיו כצר נחשבו ונגליו כסופה: ²⁹ שאגנה לו כל-ביא וาง ¹¹ ככפים ווינהם ויאת טרף ויפלט ואין מאי: ³⁰ יונהם עליו ביום ההוא כנהמתים נובט לא-ארץ והנה-חישך צר וואור חישך בעריפיה:

"strong= "c:H7580" x-morph= "He,C:Vqj3ms" lemma= "שאג" 5:29 ¹¹

Chapter 6

¹ בשנת-ימות המלך עזיהו ואראה את-אדני ושב על-כsea גם ונשא ושוליו מלאים את-היכל: ² שרפם עמדים | מפעל לו שיש כנפים שעכפים לאחד בשתיים | כסה פניו ובשתים וכסה רגליו ובשתים יעופף: ³ וקרא זה אל-זה ואמר קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל-הארץ כבוזו: ⁴ נינעו אמות הספים מקהל פקוע והביה ימלא עשן: ⁵ ואמר אוזי-לי כירנדומי כי איש טקאי-שפתיים אנכי ובתו عم-יטמא שפטים אנחנו יושב כי את-המלך יהוה צבאות ראו עיני: ⁶ ויעף אליו אחד מון-השרפים ובידו רצפה במלכים לוך מעל המזבח: ⁷ ויגע

גַּלְּפִי וְאָמֵר הָנֶה נֶגֶע זוֹ עַל־שְׁפָטִין וְסַר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתֶן תְּכֹפֶר:⁸ וְאַשְׁמָע אֶת־קְזֻול אֶדְנִי אָמֵר אֶת־מַי אֲשַׁלֵּח וְמַי יַלְּרְלָנוּ וְאָמֵר הַנֶּנֶּי שְׁלָחַנִי:
9 וְאָמֵר לֵר וְאָמְרַת לְעַם הָזֶה שְׁמַעַן שְׁמַעַן וְאַל־תַּבְּנֵנוּ וְרָאוּ זֶה אֲזַנְיוֹ אֲלִילָה
וְאַזְנָיו יִשְׁמַע וְלִבְבָּן יִבְנֵו וְשַׁב וְרַפְאָה לוֹ:¹¹ וְאָמֵר עֲדַמְתִּי אֶדְנִי וְאָמֵר עַדְמִי הַכְּבֵד וְעַיְנוּ הַשְׁעָפִירָה בְּעַיְנוּ
וְאַזְנָיו שְׁמַעַן תְּשַׁבֵּן שְׁבַת הָעָזָבָה בְּקָרְבַּהָּרָץ:¹³ וְעַזְבָּה עַשְׂרֵה וְשַׁבָּה וְהַיָּתָה לְבָעֵר כָּאַלְהָה וְכָאַלְהָן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכַת מִצְבָּת בָּם
זֶה קְדֻשָּׁה מִצְבָּתָה:⁹

Chapter 7

1 יְהִי בִּימֵי אַחֲרֵי בְּנֵי יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה עַלְהָרָם וּפְקַח בְּנוֹרְמָלִיהוּ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלָם לְמִלְחָמָה עַלְיהָ וְלֹא יִכְלֶל לְהַלְמָת
עַלְיהָ:² וַיְגַד לְבִתְּ קְדוּשָׁה אֶת־מְרָאָתָם עַל־אַפְרִים וַיַּעֲנֵן לְבָבָו וְלִבְבָּנָו כְּנֻעַץ עַצְיָנָר מִפְנִירָה:³ וַיֹּאמֶר יְהָה אֱלֹהִים־עִזְוָה צָאַנְאָל לְקַרְאָת
אָזְהָה וְשָׁאָר יִשְׁבּוּ בְּבָנָא אַלְקָצָה תַּעֲלַת הַבְּרִכָּה הַעֲלִיָּה אֲלִילָה
מִשְׁנֵי זְנוּבָתָם הָאָדוֹנִים הָעֲשָׂנִים הָאַלְהָה בְּחַרְיָאָרָף רָצִין וּבְנוֹרְמָלִיהוּ:⁵ וַיַּעֲשֵׂה עַלְיכֶם רַעַת אַפְרִים וּבְנוֹרְמָלִיהוּ לְאָמֵר:⁶ עַלְיהָ
בְּיְהָוָה וְנִקְרָנָה וְנִבְקָעָנָה אֶלְינוּ וּנְמִילָר מִלְּנָא בְּתַוכָּה אֶת בְּנַטְבָּאלָס:⁷ כִּי אָמֵר אֶדְנִי יְהָוָה לְאַתְּקָום וְלֹא תַּהֲיָה:⁸ כִּי רָאֵש אַרְטָמָשׁ
וּרְאֵשׁ דְּמָשָׁח רָצִין וְעַזְבָּד שְׁשִׁים וְקַמְשָׁשָׁה יִתְּחַתְּפָּרְמָסָם:⁹ וַיֹּאמֶר אַפְרִים מַעַמָּן אֵם לֹא תִּמְלִינוּ כִּי
תַּאֲמִנוּ:¹⁰ וַיִּזְבַּח יְהָוָה דְּבָר אֱלֹהִים לְאָמֵר:¹¹ שְׁאַל־לְךָ אָתְּ מַעַמָּן יְהָוָה אֱלֹהִים שָׁאַלְהָ אוֹ הַגְּבָה לְמַעַלָּה:¹² וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאַיָּשָׁאֵל
וְלְאַנְסָה אֶת־יְהָוָה:¹³ וַיֹּאמֶר שְׁמֻעָאֵבָא בֵּית דָּעַת הַמּוּטָמֵקָה אֲלֵיכֶם גַּם אֶת־אַלְקָתָן:¹⁴ וְלֹא תַּעֲמִיד הַוָּא לְכָס אֶת־הַנֶּהָר
הַעַלְמָה הַהָרָה וַיְלַדְתָ בְּנָוֹת בְּנָוֹת שְׁמָוֹן עַמְנוֹן אֵל:¹⁵ חַמְאָה וְדַבָּשׂ יְאַלְלֵד עַדְעַתוֹ מָאוֹס בְּרָע וּבְחֹור בְּטוּבוֹ:¹⁶ כִּי בְּטָרָם יַדְעַנְרָמָא בְּרָע וּבְחֹר
בְּטוֹב תַּعֲזַב הַאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה קָצָמָנִי שְׁנֵי מִלְכִיָּה:¹⁷ בְּבָיא יְהָוָה עַלְיךָ וְעַל־עַמָּךְ וְעַל־בֵּית אָבִיךָ יִמְיָם אֲשֶׁר לֹא־יָבָא לְמִינּוּ סָוּרָאָפְרִים
מַעַל יְהָוָה אֲתָלְמָדָה:¹⁸ וְתָהָר | בְּיָם הַהָוָא יִשְׁרָק וְיַהְוָה לִזְבּוֹב אֲשֶׁר בְּקָצָה וְיָנוֹ מַצְרִים וְלִזְבּוֹרָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ אֲשֶׁר:¹⁹ בְּאוֹ וְנַחַן
כָּלָם בְּנָחָלִי הַבְּתוּת וּבְנוֹקִי הַסְּלָעִים וּבְכָל הַנְּהָלָלִים:²⁰ בְּיָם הַהָוָא יִגְלַח אֲדָנִי בְּתַער הַשְּׁכִירָה בְּעַבְנִי נִהְרָב בְּמֶלֶךְ אֲשֶׁר
אֶת־הַרְאָשׁ וּשְׁעָר הַרְגָּלִים וְגַם אֶת־הַזָּקָן תְּסִפְהָה:²¹ וְתָהָר בְּיָם הַהָוָא וְיַחֲרֵב שְׁתִּיצָּאן:²² וְהָוה מַרְבָּע שְׁעָות חַלְבָּה
זְיַחְמָאָה וְזַבְשָׁאָה וְזַבְשָׁ אֲכָל כְּלַהְנָוָתָר בְּקָרְבָּהָרָץ:²³ וְתָהָר בְּיָם הַהָוָא כְּלַמְקָומָשׁ אֲלֵי גַּפְונָ בְּאַלְפָרְסָה
בְּחַצִּים וּבְקַשְׁת בְּבוֹא שְׁמָה כִּירְשָׁמִיר וְשִׁתְּתִיאָה:²⁴ וְכָל הַהָרִים אֲשֶׁר בְּמַעַדְרַי עַדְרָוּ לְאַתְבָּנָא שְׁמָה וּרְאָתָ שְׁמִיר וְשִׁתְּתִיאָה
לְמַשְׁלָח שָׂוֹר וְלְמַרְמָס שָׂה:⁹

Chapter 8

1 וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֱלֹהִים קְח־לְךָ גְּלִיּוֹן גְּדוֹלָה וְכַתֵּב עַלְיוֹ בְּחַרְטָן אֲנוֹשׁ לְמַהְרָה שְׁלֵל תְּשַׁבְּבָה בְּזֶה:² וְאַעֲזִיזָה לְיִי
בְּבָרְכִיָּהוּ:³ אֲזָקְרָב אֶל־הַגְּבָאָה וְמַהְרָה וְתַּלְלָבָן וְאֶל־זָהָב וְאֶל־יְהָוָה אֱלֹהִים שְׁמַוְעַן
אֲתִיחָלָד קְמָשָׁק וְאֶת־שְׁלֵל שְׁמָלוֹן לְפָנֵי מֶלֶךְ אֲשֶׁר־אָשָׁר:⁴ וַיֹּאמֶר יְהָוָה קָרָא אֲבִי וְאַקְרָא
וּמְשׁוֹש אֶת־רְצָאֵין וְגַנְּרְכָלִיָּהוּ:⁷ וְלֹא תַּהֲרָה עַלְיהָ עַלְלָה עַלְלָה עַלְלָה
עַל־כְּלַיְאָפְחָיו וְהַלְךָ עַל־כְּלַבְדָוָיו:⁸ וַיְחַלֵּב בְּיְהָוָה שְׁטָף וְעַבְר עַד־צָאֵר יְגַע וְהַיָּה מְטֻנָּה נְפִיָּה מְלָא רְחַב־אַרְצָה עַמְנוֹן אֵל:⁹ וְעַמְּיָם
וְחוֹתָטוּ כָּל־מְרַחְקִי־אַרְצָה וְחוֹתָטוּ תְּהַזְּזָרָה וְחוֹתָטוּ:¹⁰ וַיֹּאמֶר יְהָוָה כָּל־קְמָוָן כִּי עַמְנוֹן אֵל:¹¹ כִּי כָּה אָמַת הַשְׁלָחָה הַזָּה
חַזְקָת הַדִּינָה וְיִסְרָאֵן מִלְכָת בְּדָרָה לְקַרְבָּהָרָץ:¹² לְאַתְאָמְרוֹן קַשְׁר לְכָל אֲשֶׁר־יִאָמֶר הַעַם הַזָּה קַשְׁר וְאַתְמֹרָא לְאַתִּירָא וְלֹא תַּעֲרִיצוּ¹³
אֶת־יְהָוָה צְבָאות אֶת־זָהָב וְהַזָּה מְוֹרָאָם וְהַזָּה מְעָצָמָם:¹⁴ וְתָהָר לְמַהְרָה וְלַאֲבָנָן גַּג וְלַאֲבָנָן מְכוֹן
לְיַוְשֵׁב וּרְוֹשֵׁלָם:¹⁵ וְפָשַׁל בְּסָבִים וּפְשַׁבְּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנוֹלְדוּ:¹⁶ צָרוּ תְּעִזָּה חַתּוֹת תָּוֹרָה בְּלָמָד:¹⁷ וְחַכְיָתִי לְיָהָה הַמְּסִתּוֹר פְּנֵי מִבֵּית
עַקְבָּב וְקַיְתִּילוּ:¹⁸ הָנֶה אֲנַכִּי וְהַלְּדִים אֲשֶׁר גַּמְתִּילָה שְׁמָן בְּהַר צִוְּנָס:¹⁹ וְקִידְיוֹמוּ
אֲלֵיכֶם דָּרְשָׁוּ אֶל־הַאֲבָוֹת וְאֶל־הַדָּעָנִים הַמִּצְפָּאָפִים וְהַמִּזְמָנִים הַלְּאוֹעָם אֶל־אַלְמָנוֹת:²⁰ לְתֹנוֹהָ וְלַתְּעוֹזָה
אַסְלָא יִמְרָא כְּדָבָר הַזָּה אֲשֶׁר אָזְנוֹל שָׁחָר:²¹ וְעַבְר בָּה נֶקְשָׁה וְרוּעָב וְהָהָר כִּירְעָב וְהַתְּקָצָף וְקַלְל בְּמַלְכֵנוּ וּבְאַלְהָנוּ וְפָנָה לְמַעַלָּה:²²
2 וְאֶל־אָרֶץ יִבְּיט הָנֶה אֶרְחָה וְחַשְׁכָה מַעֲופָה צָוָה וְאֶפְלָה מַנְדָה:

Chapter 9

(8:23) כִּי לֹא מַעֲופָה לְאַשְׁר מַזְקֵךְ לְהָכַעַת הָרָאָשָׁוֹן הַקְּל אֶרְצָה זְבָלוֹן וְאֶרְצָה נְפָתָלִי וְהַאֲחָרָהוּ הַכְּבָד דָּרָךְ הַיָּם עַבְר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הָגּוֹיִם: 9

(2) הַעַם הַהָלָכִים בְּחַשְׁרָרָיו אֲזֹר גְּדוֹלָה וְשָׁבָיו בָּאָרֶץ צְלָמוֹת אֲזֹר נֶגֶה עַלְיהָם: (3) הַרְבִּית הַגּוֹי לְזַהָּר הַגְּדַלָת הַשְּׁמָחָה שְׁמָחוֹ לְפִנְוֹן
כְּשַׁמְמָת בְּקָצְרִיר כְּאַשְׁר יָגַלְוּ בְּחַלְקָם שְׁלָל: (4) כִּי | אֶת־עַלְלָה סְבָלוֹן וְאֶת מְטוֹהָה שְׁכָלוֹן שְׁבַט הַנֶּגֶש בְּנֶגֶש בְּנֶחֱתָת כִּיּוֹם מְדִין: (5) כִּי כָּל־סָאוּן

סאן ברעש ושמלה מוגוליה בדים ויהי לשרפה מאכלת אן: ⁽⁵⁾ כיילךILD יlid לנו בון נתן לנו ותהי המשרה על-שכמו ויקרא שמו פלא
ויעץ אל גבור אבי עד שר-שלום: ⁽⁶⁾ מרבה ¹² המשרה ולשלום איזקץ עלי-כסא דוד ועל-ממלכתו להכנן אותה ולסעה במשפט
ובצדקה מעטה ועד-עלום קנאתי יהוה צבאות תעשה-זאת: ⁽⁷⁾ דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל: ⁽⁸⁾ וידעו העם כלו אפרים
וישב שמרון בגאנה ובגאל לבב לאמר: ⁽⁹⁾ לבנים נפלו וגנית נבנה שקמים גלו וארזים נחלף: ⁽¹⁰⁾ וישגב יהוה את-צני רצין עליו
את-איינו וסכך: ⁽¹¹⁾ ארם מקדים וולשטים מאחור ואכלו את-ישראל בכל-פה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד דן נטיה: ⁽¹²⁾ והעם
לא-שב עד-המקהו ואת-יהוה צבאות לא דרש-וס: ⁽¹³⁾ ויכרת יהוה מישראל ראש וחגב כפה ואגמון ים אחד: ⁽¹⁴⁾ זקן ונשוא-פנימ
הוא הרראש ונביא מורה-שקר הוא הנקב: ⁽¹⁵⁾ ויהו מאשריו העמ-יהוה מתחים ומארשיו מבלעים: ⁽¹⁶⁾ על-כן על-behori לאי-שמח
אדני ואת-יתפוי ואת-אלמנתי לא ורלים כי כלו חנוך ופועל וכל-פה דבר נבלה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד דן נטיה: ⁽¹⁷⁾ כי-בעריה כאש
רשעה שמייר ושית תאכל ותצת בסבכי העיר ויתאבכו גאות עשן: ⁽¹⁸⁾ בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ וייה העם כמאכלת אש איש
אל-חמי לא ויחמלו: ⁽¹⁹⁾ וינגר על-ימין ורעל ויאכל על-שםאול ולא שבעו איש בשער-זרען יאכלו: ⁽²⁰⁾ מנשה את-אפרים ואפרים
את-מנשה ייחדו המה על-יהודה בכל-זאת לא-שב אפו ועוד דן נטיה:

"strong= "H3808" x-morph= "He,Tn "לֹא | 11|:3 lemma | 11|
"strong= "H7227" x-morph= "He,R:Sp3mp:Aafsc "רַבָּה | 12| lemma | 12| לם רביה | 12|

Chapter 10

הו חוקקים חוק-יאון ומכתבים عمل כתבו: ² להטוט מדין דלים ולגאל משפט עני עקי להזות אלמנות שלם ואת-יתומאים יbez
ונחה-תעשנו ליום פקודה ולושא-הה כפרה תבוא על-מי תנשו לעזורה ואנה תעזו כבודם: ⁴ בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרגום יפל
בכל-זאת לא-שב אפו ועוד דן נטיה: ⁵ הו אשור שבט אפי ומטה-היא בזם זעמי: ⁶ בנו חנף-אשלחנו ועל-עם עברתי אצנו לשיל של
ובן בז ולשים ¹¹ מרים כחומר חומות: ⁷ והוא לא-יכן ידה ולבנו לא-יכן ויחשב כי להשמד בלבנו והכרית גוים לא-מעט: ⁸ כי יאכער הלא
שרוי ייחדו מלים: ⁹ הלא כרכמייש כלנו אס-ילא כראוף חמת אס-ילא כדמשק שמרון: ¹⁰ כאשר מצאה ידי לממלכת האיל ופסיליהם
מירושלים ומושרונים: ¹¹ הלא כאשר עשית לשמרון ולא-יליה כן עשה לירושם ולעכבה: ¹² וזה כי-בעריה אדני את-כל-מעשיה בהר
צון ובירושם אפקד עד-פריגל לבב מלך-אשור ועל-תפארת רום עיינו: ¹³ כי אמר בכם דן עשיתי ובתקומתי כי נבנוני ואסיר | גבולה
על-ים ועתיד-יהם ¹² שושתי ואורייד כאכבר יושבים: ¹⁴ ותמצא כאן |IDI| לחיל העמים וכאסף ביצים עצבות כל-הארץ אני אספתו ולא היה
דר בז'ר ופאה פה ומפצוף: ¹⁵ היתפאר הגראן על החצב בז אמיינזל המשור עלי-מניו כהניף שבט ואת-מורילוי כהרים מטה לא-עיך:
לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשינוי רזון ותחת כבדו יקד קיון אש: ¹⁷ וזהו או-ירישאל לאש והדוש להבה ובערה ואכלה
שיטו ושמרו ביום אחד: ¹⁸ וככוב וערו וכרמלן מנפש ועד-בר שיכלה והיה כמסס נסס: ¹⁹ ושאר עץ יערו מספר יהו גונער וכתbam: ²⁰ וזה
בזים ההוא לא-יוסיר עוד שאר ישראל ופולית בית-יעקב להשען על-הויה קדוש ישראל באמות: ²¹ שאר ישב שאר
וישגב אל-אל גבור: ²² כי אם-יהה עמך ישראל כחול הים שאר ישוב בז קלינו חרוץ שוטץ צדקה: ²³ כי לך נוח-ראה אדני יהוה צבאות
ונשה בקרב כל-הארץ: ²⁴ لكن כה-אכער אדני יהוה צבאות אל-תירא עמי ושב ציון קאשו בשפט ילקה ומטהו יש-עליך בדרך מצרים:
קידע-וד מערז וכלה זעם ואפי על-תבליטם: ²⁶ וועור עליו יהוה צבאות שוט בט מדיין בוצר ערב ומטהו על-הנים ונשאו בדר
מצרים: ²⁷ וזהו | בזים ההוא יסור סבלו מעל-שכם וועל-מעל צארכ וועל-מעל מפוני-שמן: ²⁸ בא על-עיט עבר במרון למכם ופקייד כלו:
וברבו מעבירה בע מלוון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה: ³⁰ צחלי קולר בת-גילים הקשבי לישעה עניה ענות: ³¹ נזקה מדינה ושב
הגבים העיזו: ³² עד הים בנב עמק ינפף ידו היר בתי-צון ³³ גבעת ירושלם: ³⁴ הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורומי
דקומה-נזועם וגהבאים ישפלו: ³⁴ וijknf סבכי הייע בברזל והלבנון בא-דור יפולס

"strong= "c:l:H7760b" x-morph= "שים lemma | 11|:6 ולשותם | 11|
"strong= "c:H6259" x-morph= "He,C:Aampc:Sp3mp" lemma | 12|:10:13 עתוד | 12|
"strong= "H1004b" x-morph= "He,Ncmsc" lemma | 12|:10:32 בית | 12|

Chapter 11

¹ יצא חטר מגזע יש וצער משרותיו ופורה: ² נזחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבולה רוח דעת ויראת יהוה: ³ והריחו ביראת
יהוה ולא-למראה עניינו ישפוט ולא-למשמע אזינו יוכה: ⁴ משפט בצד-דים ורוכח במשור לעניין-ארץ והכחד-ארץ בשפט פוי וברום
שפתיו נמית רשות: ⁵ וזהו צדק איזור מתנו והאמונה איזור חלציו: ⁶ אגער זאב עמי-לבש ונמר עמי-גדען ירבץ ועגל וכפיר ומריא ייחדו ונער קטעו
הג-בם: ⁷ ו/orה זדב-תרעינה ייחדו ירבצן ולידין ואריה בבקיר יאל-תבר פתן ועל-מן מאונת צפונו גמלן ידע-הזה:
⁹ לא-יונעו ולא-ישחיתו בכל-הר קדשי כימלאה האוז דעה את-יהוה כולם לים מקרים: ⁹ וזה בזים ההוא שרש ישו אשר עמד לנש

עלמים אלו גוים ידרשו והיתה מנהתו כבוד: ¹¹והיה | ביום ההוא יוסייף אֱדֹנִי | שניית ידו לכנסות את־שאר עמו אשר ישאר מאשר וכמארם ומפטוקס ומכווש ומעילם וכמשער וכמחלת ומאיי הים: ¹²ונשא נס לגנים ואסף נדתי ישראל ונפזות יהודיה יקבלץ מארבעה נפוזת הארץ: ¹³וְסָרֶה קַנָּת אֲפָלִים וצָרֵרִי יהודיה יכרתו אֲפָרִים לא־יָקְנָא אֶת־יְהוָה ויהודה לא־יָצַר אֶת־אֲפָרִים: ¹⁴ועפו בכתף פלשתים ונהר יחוּז ובעז אַת־בְּנֵי־קָדָם אֲדוֹם ומוֹאָב מְשֻׁלָּח יְדֵם ובני עמו משבעתם: ¹⁵והחרים יהוה את לשון ים־מצרים והניף ידו על־הנחר בעם רוחן הכהה לשבעה נחלים והדביר בנעלים: ¹⁶ והוּתָה מְסֻלה לשאר עמו אשר ישאר היתה לישראל ביום עלותו מארץ מצרים:

Chapter 12

¹ אמרת ביום ההוא אודיך יהוה כי אונפת בו ישב אפק ותחמננו: ² הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזיו זמרת יהוה ויהידי לשועה: ³ושאבתמים בששון ממני היושעה: ⁴ ואמרתם ביום ההוא הוזו ליהוה קראו בשמו הוזיעו בעקבים על־לתיו הצלרו כי נשגב שכו: ⁵ פטרו יהוה כי גאות עשה מזענות ¹¹ זאת בכל הארץ: ⁶ צהלי ורוי ישבת ציון יגידול בהרבר קדוש ישראל: ⁷

"strong= "H3045" x-morph= "He,VPsfsa" lemma= "ידע" 12:5 מידעת | 11

Chapter 13

¹ משא בכל אשר חזה ישעינו בזאמוץ: ² על הרינשפר שאורנס הרימו קול להם הניפו יד ובאו פתמי נדיים: ³ אני צויתי למתקשי גם גראטי גבורי לאפי עליין גאותי: ⁴ קול המכון בהרים דמות עמידר קול שאון מלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד כא מלחמה: ⁵ באים מארץ מרכז מוקצה השמים יהוה וכלי צעמו לחבל כל־הארץ: ⁶ התיילו כי קרוב يوم יהוה כshed משדי בזוא: ⁷ על־כן כל־דים תרפינה וכיל־לב אנוש ונס: ⁸ נובךלו | צירום ותכלים ואחיזו כילקה וחילו אש אל־רעהו וכטוו פנו להבאים פנויהם: ⁹ הנה יומינו הורו בא אכזרי וعبارة ותנו אף לשום הארץ לשמה וחתאה ישמיד ממנה: ¹⁰ כירכוכבי השמים וכטיליהם לא יהלו אורם חשך השם בשצאותו וירח לא־יגיה אורה: ¹¹ ופקדתי על־תבל רעה וULERUSHIM עונם והשבתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל: ¹² אוקרי אנוש מפה ואדם מכתם או־פיר: ¹³ על־כן שמים ארונות ותרעש הארץ ממקומה בערתת יהוה צבאות ובוים אופ: ¹⁴ וזה כצבי מזח וכצאן ואון מקבץ איש אל־עמם פנו ואיש אל־ארצנו ונוטו: ¹⁵ כל־הנמצא יזקע וכל־הגספה יפול בחרב: ¹⁶ ועליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשגלהנה: ¹⁷ הנה מער עלים אט־מדי אשר־סָרְבָּר לא וחשבו זהב לא ויחצוב: ¹⁸ וקשותות נערים טרטשנה ופריבטן לא ורחמו על־בניהם לאי־תחס ענם: ¹⁹ והיתה בבל צבי מקומות תפארת גאון כדים כהופכת אליהם אט־סָדָם ואט־עמרה: ²⁰ לא־תשב לנצח ולארך עידן ודור ולא־יהל שם ערבי ורעים לאי־רביצו שם: ²¹ ורבצורים צוים ומלאו בתים אחיהם ושכנו שם בנות יענה ושעריהם רקודשים: ²² וענה אים באלמנותיו ומתים ברכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ומשכו:

"strong= "H7901" x-morph= "שָׁכֶב" lemma= "שָׁכֶב" 13:16 תשכבה | 11

Chapter 14

¹ יرحم יהוה אתי־יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על־אדמתם ונולוה הגור עליהם ונספחו על־בית יעקב: ² וילקחם עמים והבאים אל־מקומם והתמלחם בית־ישראל על־אזכת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שביהם לשביבם ורדו בנשיהם: ³ וזה ביום הימים יהוה לא־עצבר ומרגנן ומורה העצה הקשה אשר עבד־יך: ⁴ ונשאת המשל הזה על־מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתמה מדבבה: ⁵ שבר יהוה איטה רשותים שבת משלים: ⁶ מכה עמים בעברה מכת בלתי סרכה רזה בא־גונם מרדף בلى חזק: ⁷ נחה שקטה כל־הארץ פצח רנה: ⁸ גם־ברושים שמחו לך ארץ לבנון מאז שכבת לא־יעלה הכרת עליינו: ⁹ שאל מתחת רזה לב לקנאת בזאר עוזר לך רפאים כל־עתנדי ארץ היקם מכסאותם כל מלכי גוים: ¹⁰ כלם יענו ויאמרו אלך גם־יאתה חליית כמוני אליינו נמשלת: ¹¹ והורד שאל ואונן המית גבליך תחתיך יצע רמה ומכסיך תולעה: ¹² איר נפלת מיטים היל בזרחה נגדעת לארץ חולש על־גויים: ¹³ ואתה אמרת בלבך השמים עלה־הimmel לכוכב־יאל ארום כסאי ואشب בהר־מודע בירכתי צפון: ¹⁴ עלה על־במתי עב אדמה לעליון: ¹⁵ אך אל־שאול תורד אל־ירכתי־בזה: ¹⁶ ראות אלך ושלוחו אלך יתבוננו היה האיש מרגני הארץ מרעיש מלכות: ¹⁷ שם תנבל כמדבר ועינוי הרס אסירו לא־פתח בזורה: ¹⁸ כל־מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: ¹⁹ ואתה השלת מכביך נצאר נתעב לבוש הרוים מטעני חרב יורדי אל־אגניביך כפגר מוגס: ²⁰ לא־תחוך אתם בקבורה כי־ארצך שחת עמך הרגת לא־יקרא לעולם זרע מרים: ²¹ הכננו לבני מטבח בענן אבותם בל־יקמו ירושו ארץ ומלאו פינ־תבל ערים: ²² וקמטע עליהם נאם יהוה צבאות והCRTI לבל שם ושרו ונין וצד נאמ־יירעה: ²³ שמתהה למורש קפוד זאנכידים וטאטה־תיה במטאטא השילד נאם יהוה צבאות: ²⁴ נשבע יהוה צבאות לא־קר אמר אם־לא כאשר דמיות כן הוצאה וכאשר יעצמי היא תקום: ²⁵ לשבר אשור־בארכי ועל־הרי אבוכנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכו יstor: ²⁶ זאת העצה ביוצאה על־כל־הארץ זאת זיד הנטעה על־כל־הגוים: ²⁷ כי־יהוה צבאות יעץ ומפר וינו הנטעה וכי ישבנה: ²⁸ בשנת־ימות המלך אחוז היה המשא הזה:

²⁹אל-תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כימשרש נחש יצא צפע ופריו שף מעופף: ³⁰ורעו בכונן דלים ואבינוים לבטח ירבעו והמוינו בירעב שרשך ושאריתך יברג: ³¹הוילוי שער יעקי-יער נטוג פלשת כלך כי מצפונו עשן בא ואון בווד במוועדי: ³²ומקה-יענה מלאכיגו כי יהוה יסיך צין וביה ייחסן ענין עמו:

Chapter 15

¹משא מוֹאָב פִּי בְּלֵיל שֶׁדֶד עַר מוֹאָב נְדֻמָּה כִּי בְּלֵיל שֶׁדֶד קְוִרְמוֹאָב נְדֻמָּה: ²עַלְהָ הַבַּיִת וְדִיבֵּן הַבְּמֹות לְבָכִי עַל-נְבוּז וְעַל מִידְבָּא מוֹאָב יַלְלָל בְּכָל-רָאשֵׂיו קְרָרָה כְּלָזְגָּנוּ גְּרוּעוֹה: ³בְּחוֹצְטוּ חֲגָרָו שָׁק עַל גְּנוּתָה וְגְרָחְבָּתָה כָּלה יַלְלָל וְכִי בְּבָכִי: ⁴וְתַּעֲקַק חַשְׁבָּוֹן וְאַלְעָלָה עַד-יַחַץ נְשַׁקָּע כוּלָם עַל-כָּן חַלְצִי מוֹאָב יַרְעֵו נְפָשׁוֹ יַרְעֵה לו: ⁵לְבִי לְמוֹאָב יַעֲקֹב בְּרִיחָה עַד-צָעֵר עַגְלָת שְׁלֹשָׁה כִּי | מַעַלָה הַלְוָתָה בְּבָכִי יַעֲלָה-בָּבוֹ כִּי דָרָה חָרְבָּן זָעַק-תִּשְׁבַּר יַעֲרוֹ: ⁶כִּימִי נְמֻרִים מְשֻׁמָּות יְהוָה כִּירְבִּשׁ חַצְרָה כָּלה דְּשָׂא יָרָק לְאַהֲיה: ⁷עַל-כָּן יַתְּהַרְאֵשׁ עַשְׂה וְפָקְדָתָם עַל-חַלְעָבִים שָׁאוֹם: ⁸כִּירְהַקְּפֵה הַזְּעָקה אֶת-גְּבֻלָּו מוֹאָב עַד-אֲגָלָט וְלַתָּה וּבָאָר אַלְיָם וְלַתָּה: ⁹כִּי דִימָן פְּלוֹא זָם כִּיאָשִׁת עַל-דִּימָנוֹ נְסָפוֹת לְפָלִיטָת מוֹאָב אַרְיָה וְלְשָׁאָרִית אַדְמָה:

Chapter 16

¹שלוחיך משל-ארץ מסלע מדברה אל-הָר בְּת-צִיּוֹן: ²וְהִיא כְּעֹזְ-יְנוּדָקָן מְשָׁלֵח תְּהִינָה בְּנֹת מוֹאָב מַעֲבָרָת לְאַרְנוֹן: ³חַבְיאֹו ¹¹עַצְחָעָשׂ פְּלִילָה שְׁתִּי כָּלִיל צָלָל בְּתוֹךְ צָהָרִים סְתָרִים נְדָחִים נְדָחִים אֶל-תִּגְלִיל: ⁴גָּרוּ בְּרִנְדָמָיו מוֹאָב הוַיִּסְתַּר לְמוֹן מְפַנֵּיו שֶׁדֶד כִּיאָפָס הַמֶּלֶךְ כָּלה שֶׁד תִּמְכוֹר רַמְסָס מִזְרָחָרָץ: ⁵וְהַוָּקָן בְּחַסְדָּכָס וְשָׁבָע עַלְיוֹן בְּאֶמֶת בְּאַהֲלָךְ דָּד שְׁפָט וְדָרְשָׁמָשָׁט וְמַהָּרָץ: ⁶שְׁקָעָנוּ גָּאוֹן-מוֹאָב גָּא כָּאֵד גָּאוֹן וְגָאוֹן וְעַבְרָתוֹ לְאַיִן בְּזָיוֹס: ⁷לְכָן יַלְלָל מוֹאָב לְמוֹאָב כָּלה יַלְלָל לְאִישִׁי קְרִיחָרָת תְּהָגָנוּ אַרְנָכָאִים: ⁸כִּי שְׁדָמָות חַשְׁבָּוֹן אַמְלָל גָּפָן שְׁבָמָה בְּעַלְיָה גּוֹיִם הַלְמָנוּ שְׁרוּקִיָּה עַד-יַעֲגֹר גְּנוּעָוָתָה נְטָשָׁו עַבְרוֹ יְמָ: ⁹עַל-כָּן אַבְהָה בְּבָכִי וַיָּזַר גָּפָן שְׁבָמָה אַרְיוֹר דְּמַעֲתִי חַשְׁבָּוֹן וְאַלְעָלָה יְיֻלְּקִיזָר וְעַל-קָצִיר הַיּוֹדָד נָפָל: ¹⁰וְנָאָסָף שְׁמָמָה וְגַל מִקְרָבָל וּבְכָרְמִים לְאַיִרְנוּ לְאַיִרְנוּ יוֹן בְּיִקְבּוּם לְאַיִדְרָה הַדָּר הַיְדָה שְׁבָתִי: ¹¹עַל-כָּן מַעַוְבָּכָר כְּכָנוֹר יְהָמוֹן וְקָרְבִּי לְקָרִיר חָרְשׁ: ¹²וְהִיא כִּינְרָאָה כִּינְלָאָה מוֹאָב עַל-הַבָּמָה וּבָאַל-מַקְדָּשׁוֹ לְהַתְּפִלָּל וְלֹא יוּכְלָה הַדָּבָר אֲשֶׁר דָבָר יְהָוָה אֶל-מוֹאָב מֵאַז: ¹⁴וְעַתָּה דָבָר וְהָהָ לְאָמָר בְּשַׁלַּשׁ שָׁנִים כְּשַׁנִּי שְׁכִיר וּבְקָלָה כְּבָוד מוֹאָב בְּכָל הַהְמָנוּ הַרְבָּה וְשָׁאָר מַעַט מַעַרְלָו לְאַבְיוֹס:

"strong= "He,vhv2fs lemma= "בֹּא" ¹¹ הבְּאי | ¹¹ הבְּאי | ¹¹ הַבְּאי | x-morph= "H0935" "

Chapter 17

¹משא דמַשְׁק הַגָּה דַּמְשָׁק מוֹסֵר מַלְיָה וְהִתְהַהֵּה מַעַי מַפְלָה: ²עַזְבֹּת עַרְעָר לְעַדְרִים תְּהִינָה וְרַבְצָוָא אַיִן מַחְרִיד: ³וְנַשְּׁבָּת מִבְּצָר מַאֲפָרִים וּמִמְּלָכָה מַדְמִשָּׁק וְשָׁאָר אַרְם כְּכָבּוֹד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל יְהָוָה נָאֵם יְהָוָה צְבָאֹת: ⁴וְהִיא בְּיָום הַהְוָא יַכְבִּד יַעֲקֹב וּמְשַׁכְּנָן בְּשָׁרוֹ יְהָוָה: ⁵וְהִיא כָּאָסָף קָצִיר קָלָה וּזְרוּעָ שְׁבָלִים יָקָצֵר וְהִיא כְּמַלְכָת שְׁבָלִים בְּעַמְקָם רְפָאִים: ⁶וְנַשְּׁאָרָבָן עַזְלָלָת כְּנָקָר זִוְתָן שְׁנָם שְׁלֹשָׁה גְּרָגִיר בְּרָאֵש אָמֵר אַרְבָּעָה חַמְשָׁה בְּסֻעְפִּיהִיא פְּרָנָה נָאֵם יְהָוָה אֶלְהָי וְיִשְׁרָאֵל: ⁷בְּיָום הַהְוָא יְשַׁעָה הָאָדָם עַל-עַשְׂהוֹ וְעַיְנָיו אַל-קְדוֹשׁ וְיִשְׁרָאֵל תְּרָאֵנָה: ⁸וְלֹא יְשַׁעָה אַל-הַמְּבָחָזָה מַעְשָׁה יְדֵיו וְאַנְשָׁר עַשְׂהוֹ אַצְבָּעָתָיו לְאַרְהָוָה וְהִשְׁמָנָה וְהַקְּחָנָה שְׁמָמָה: ¹⁰כִּי שְׁקָהָת אלְקָל יְשַׁעָה וְצָוָר עַל-כָּן תְּטִיעָנָה נְסָעִי גְּעַמְנִים זְמַרְעָנוּ: ¹¹בְּיָום נְצָעָר תְּשָׁגָבָג וּבְבָקָר זְרָעָר תְּפָרָחִי נְדָקָצִיר בְּיָום נְחָלָה וְכָאָבָן-אָנוֹשָׁס: ¹²הָיָי הַמְּנוֹעָע עַמִּים רְבִים בְּבָמָה תְּמִימָה יְמִימָיו וְהַמִּינָּיו וְשָׁאוֹן לְאָמִים כְּשָׁאוֹן מַיִם כְּבָרִים יְשָׁאוֹן וְגַעַר בְּנוּס מַמְרָחָק וּרְדָף כְּמַץ הַרִּים לְפָנֵי סּוֹפה: ¹⁴לְעַת עַרְבָּה בְּלָהָה בְּטָרָם בָּקָר אַיְנוֹ זָה חָלָק שְׁוֹפְטִינוֹ וְגַעַר לְבָזִיזָנוֹ:

Chapter 18

¹הָיָי אָרֶץ צָלָל כְּנָפִים אֲשֶׁר מַעַבָּר לְנָהָרִיכָוָשׁ: ²הַשְּׁלָח בָּם צִירִים וּבְכִילִגְמָא עַל-פְּנִימִים לְכָוֹן | מְלָאִים קָלִים אֶל-גָּנוֹ מְכַשֵּׁר וּמוֹרֶט אַלְעָם נֹרָא מִרְהָא וְהַלְאָה גָּנוֹ קְרוּבָן וּמְבוֹלָה אֲשֶׁר-בָּאוּ נְהָרִים אֶרְצָן: ³כָּל-זְשָׁבִי תָּבֵל וּשְׁכַנִּי אָרֶץ כְּנָשָׁאָנִים הָרִים תְּרָאֵוּ וְכַתְּקָעָ שָׂוָר תְּשִׁקְעָוָס: ⁴כִּי כָּה אָמַר יְהָוָה אֱלֹהִי אֲשֶׁקְוָתָה ¹¹וְאֲבִיטָה בְּמַכְנִי כָּחָם צָחָב טַל בְּחָמָם קָצִיר: ⁵כִּילְפָנִי קָצִיר כְּתָמִיס-פְּרָח וּבְסָר גָּנְלָל יְהָיָה וְהַמְּהָרָת הַרְבָּתָה אַלְמָקָם שְׁמִי-יְהָוָה צְבָאֹת הַרְצִיּוֹן:

"strong= "H8252" x-morph= "He,Vqh1cs" lemma= אָשְׁקַתָּה |¹¹ 18:4

Chapter 19

¹ משא מצרים הנה ויהה רכב על-עב קל' ובא מצרים ונעו אליל' מצרים מפניהם ולכבר מקרים ים בקרבו:² וסכךתי מצרים במצרים ונלחכו איש-באהיו ואיש ברעהו עיר בעיר מלכה במלכה:³ ובבקה רוח-מצרים בקרבו ועצתו אבל' ודרשו אל-האלילים ואל-האליטים ואלה-האבות ואלה-הידענים:⁴ סכרתי את-מצרים בד' אדנים קשה ומלה' עז' ישל'ם נאם האדון יהוה צבאות:⁵ ונשודרים מרים וגרא' ירב' ויבש:⁶ ההזינו נבות דללו' וחרבו' אירן יצא יהוה וסוף קמלו':⁷ שרות עלי' אור על-פי או'ר כל-מצע' יאור ייבש נך' ואיננו:⁸ אנו הדינים ואבלו' כל-משליך ביואר חקה ופרשי מקורת עלא-פנויים אמלל':⁹ ובשו עבדי פשתים שרייקות וארגנים חורי':¹⁰ והין שתתיה מדכאים כל-עשוי שכיר אגמי-פוש:¹¹ אר-אלים שרי' צען חכמי' ועצי' פרעה עצה נבעה או'ר תאmrו אל-פרעה ברכאים אן' ברכאים קדמ':¹² אים אפנא חכמיר ויגדו אן' וידעו מה-יעש יהוה צבאות על-מצרים:¹³ נואלו' שרי' צען נשאו שריה למצרים מעשה אשר פנת שבתייה:¹⁴ יהוה מפרק בקרבה רום עווים וחתעו את-מצרים בכל-מעשיהם כהחות שוכר בקיאו':¹⁵ ולא-יהה למצרים מעשה אשר עשה ראש ונגב כפה' ואגמו':¹⁶ ביום ה'הוא ויהה מרים כנשימים וחרד | ופחד מפני תנות' יד-יהוה צבאות אשר-הוא י'ה'ו:¹⁷ יה'ה אדמת יהוד'ה לחש'ן כל' אשר נזכיר יה'ה אלהי' ופחד מפני צבאות אשר-הוא י'ה'ו ס'¹⁸ ביום ה'הוא ויה'ה חמץ ערים בארץ מצרים מדברות שפט כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ה'ה'ס יאמר לאחת: ס'¹⁹ ביום ה'הוא ויהה מזבח' ליהוה בתה' ארץ מצרים ומצבה אצל-גבולה ליהוה:²⁰ יה'ה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי-יצען אל-יהוה מפני לחמים ושלח להם מושיע ונרב והצלים:²¹ נונזע יה'ה למצרים וידעו מצרים את-יהוה ביום ה'הוא ועבדו' זבח ומנחה נזרו-נזר ליהוה ושלמו:²² נונז' יה'ה את-מצרים נג' ורפו' ושבע' עד-יהוה ונערת להם ורפאם:²³ ביום ה'הוא תה'ה משל'ה מצרים אשורה ובאי'שר במצרים ומצרים באשר ועבדו' מצרים את-אשר: ס'²⁴ ביום ה'הוא יה'ה ישרא'ל של'שה למאדים ולא-שר' ברכ' בהר' הארץ:²⁵ אשר ברכ' יהוה צבאות לאמר ברור עלי' מצרים ומעשה י'ד' אשר נחלתי' וישראל:

Chapter 20

¹ בשנת בא תרתק' אשודזה בשלח אותו סרגון מלך אשר וילחם באשוד וילכדה:² בעת ה'ה' דבר יה'ה ביד ישעיהו ברא-מו'ץ לאמר: לן' ופתחת הש' מל' מתנ'יך ונעל' תחל'ץ מעל רג'ליך ויעש כן ה'לך יונח' כאשר ה'לך עבד' ישעיהו ערום ויחר' של' ש'נים א'ות ומופת על-מצרים ועל-כוש:⁴ יונח' מל'ר' אשר את-שב' מצרים ואת-גלאות כוש נערם וקנעם ערום ויחר' וחספני' שת עוזת מצרים:⁵ וחתו' ובשו' מכוש מבלם ומיר-מצרים תפארתם:⁶ אמר ישב' ה'ה' ביום ה'ה'ה'נה-כח' מבטנו' אשר-גנסנו' שט' לעזרה להנצל מפני מלך אשר ואיך נפלט א'נחנו': ס

Chapter 21

¹ משא מדברים כסופות בנגב' לח'ף מדבר בא מארץ נוראה:² חזות קsha הנדי' הבז'ג | בוג'ד' והשודד | שודד עלי' עילם צורי' מדי' כל-אנחתה השבתה:³ על-כן מלאו מטעני' חלחלה צוים א'חוני' ציוויל' וולד'ה געניטי' משמע' נבלתמי' מראות:⁴ תעעה לבבי' פלצות בעתני' את נשב' חשקי' שם לי' לחרדזה:⁵ ערד' השלתן צפה' האפיק א'כל' שטה' קומו' השנ'ים משתו' מגן':⁶ כי' הא'ר אל' אדני' לר' העמד' הקפה' אשר וראה י'ג'י:⁷ וראה ר'כ' צמד פרשים ר'כ' חמור ר'כ' גמל ו'קשב' ו'קשב' ו'קשב':⁸ ו'קנא' אריה על-מצפה' | אדני' א'נ'כי' עמד' נמי' זום' ועל-מכורתי' א'נ'כי' נא'ב' כל-ה'ל'יות:⁹ והנה'ז'ה בא' ר'כ' איש א'כם פרשים ו'ען' ו'א'מ'ר ג'ול'ה נפל'ה בבל' וכל-פס'יל' אלה'ה' שבר' לארץ:¹⁰ מ'דשטי' ו'ב'ור'ג'ר'ני' אשר שמעתי' מאת יה'ה צבאות אל'ה' ישרא'ל הגדי' لكم':¹¹ משא דומה אל' קרא' משער' שמ' מה-מ'יל'ה שמר מה-מ'יל'ה מה-מ'יל':¹² אמר שמר אתה בקר' גומ'ל'יה א'ס'ת'בע'ון בע'ו שב' א'ת'יו':¹³ משא בערב' בעיר' כר'ב' תל'ינו' א'רחות' ד'ז'נים:¹⁴ ל'ק'רא'ת' צמא' ה'ת'יו' מ'ים ו'שבי' ארץ ת'יל'א' בל'ח'מו' קדר'נו' נ'ז':¹⁵ כי' מפנ'י' ח'ר'ות' ז'ד'נו' מפני' | ח'ר'ב' נט'שה' ו'מפני' ק'שת' דר'ול'ה ומפני' נ'גד' מל'חמה':¹⁶ כי'כה אמר אדני' אל'י' בעוד שנ'ה' כשנ'ו' ש'כ'יר' וכלה' כל-כ'ב'וד' קדר':¹⁷ ו'ש'א' מס'פ'ר' ק'שת' ג'ב'ורי' ב'ג'י'ק'ר' י'מעט' כי' יה'ה אלה'י'ישראל דבר'ס:

Chapter 22

'משא ג'יא' ח'ז'ון מה-ל'ר א'פוא' כ'יע'לית' כל'ן' לגנות':² תשאות' | מל'אה עיר' הומיה' קרייה' על-יה'ה ח'ל'ו'ר' לא' ח'ל'י'ת'ר' ולא' מתי' מל'חמה':³ קל-קצינ'ור' ג'ד'דו'יח'ד מ'ק'ש'ת א'ס'רו' כל-נ'מ'צ'א'ר' א'ס'רו' י'ח'ז'ו' מ'ר'וח'ק ב'ר'חו':⁴ על-כן א'מ'ר'ת' שע'ו מ'ני' א'מ'ר' ב'ב'כ'י' אל-'ת'אי'ו' לנ'ח'מ'נו' על-ש'ד בת-ע'כו':⁵ כי' יו'ט מה-ה'ו'מה' ו'מ'ב'וס'ה' ו'מ'ב'וק'ה' לא'ד'ני' יה'ה צבאות ב'נ'א' ח'ז'ון' מ'ה'ר'וק' ק'ר' ו'ש'וע' אל-'ה'ה':⁶ ו'ע'ל'ם' נ'שא' אש'פה' ב'ר'כ'ב' א'ד'ם'

פרשימים וקירות ערה מוגן:⁷ וזהו מבחר־עמוקין מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה:⁸ יונגן את מסך יהודה ותבעט בינוں ההוא אל־גנשך בית־יירע:⁹ את בקשי עיר־זוד ראייתם כי־רבבו ותקבזו אֶת־עַמִּי הברכה התחתונה:¹⁰ ואֶת־בְּתִי ורשותם ספרותם ותתְּצֹו הַבְּתִים לברך החומה:¹¹ ומקונה | שעשיהם בין החומרים למי הברכה הישנה ולא הבתתם אל־עלשה ויצרה מרחוק לא ראייתם:¹² וקראה אֶת־עַמִּי יהוה צבאות ביום יהוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחרג שך:¹³ והנה | שנון ושמקה הרוג | בקר ושות צאןأكل בשר ושות יון אכלו ושות כי מחר נמות:¹⁴ גונלה באזני יהוה צבאות אם־וכפר העון הנה לכל עַד־תָּמְדוֹן אמר אֶת־עַמִּי והוא צבאות:¹⁵ כה אמר אֶת־עַמִּי והוא צבאות לְרַבָּא אל־הסכה
זהה על־שבאה אשר על־הבית:¹⁶ מה־לָבָב פה ומני לך פה כירחצתך מרים קברוז חזקיע בסלע משכנן לך:¹⁷ הנה יהוה
זוטלן טוללה גבר ועתה עטה:¹⁸ צנוף יצנוף צנפה כדור אל־ארץ רחבה ידים שמה תמות ושלמה מרכבות כבוזך קלון בית אדוניך:¹⁹ והדףיך מפצעיך וממעיך ירסוך:²⁰ והיה בינוں ההוא וקראהתי לעבדיו לאלעקים בונחלקי־הו:²¹ והלבשתו כתנתנו ואכנטך אח Zukן
ממשלתך אתן בידך והיה לאב לישוב ירושלים ולבית יהודה:²² ונמתי מפתח בית־זוד על־שכמו ותח ואין סגר ו אין פתח:²³
תקעתינו ויתד במקומו ואמן והיה לפסא כבוד לבית אבינו:²⁴ ותלו עליו כל | כבוד בית־אבינו האצאים והצפאות כל כל הקטן מכל
האגנות ועד כל־כל הנבלים:²⁵ בינוں ההוא נאם יהוה צבאות תמושת הייחד התקועה במקומו נאמן ונגדעה וספלה ונכרת המשא אשר־על־ה
כִּי יהוה דברך:

Chapter 23

¹ משא צור היללו | אניות טרשיש כישקד מבית מבוֹא מארץ כתים נגלה־לִמּוֹ: ² דמו ושבוי אי סחר צידון עבר ים מלאו: ³ ובכמים רבים זרע
שחר קציר יאור תבואהתה ותהי סתר גוֹם: ⁴ בושי צידון כי־אכער ים מעוז הים לאמר לאי־תלי ולא־אי־תדי ולא גמלתי בחורים רוממתי
בתחולות:⁵ כאשר־שמע למצרים יחלו כשמי צר: ⁶ עברו טרשיש היללו ושבוי אי: ⁷ זאת لكم עליה מימי־קדם קדרמה בילוק ונגילה
מרחוק לנו:⁸ צו ועץ זאת על־צץ המעריה אשר סחריה שלום כנעניה נכבד־ארץ:⁹ יהוה צבאות עצה לחיל־גאון כל־שבוי להקל
ל־כבד־ארץ:¹⁰ עברו ארצך כי־או בת־טריש אין מוץ עוד: ¹¹ ידו נתה על־הים הרינוי מלכות יהוה צעה אל־כגען לשמד פצעינה:
¹² אומר לאי־טסיפוי עוד לעלו המעשקה בתחולת בת־צידון כתים¹¹ קומי עברי גמישם לא־יונום לך:¹³ חן | ארץ כshedim זה העם לא היה
אשר יסדה לצים הקימו בחינויו¹² עררו ארמנוניה שמה למפללה:¹⁴ היללו אניות טרשיש כי שׂוד מעזנים:¹⁵ והיה בינוں ההוא ונשכחת
צר־שבעים שניה כי־מי קילר אחד מזק שבעים שניה יהוה לצר־כשיוה:¹⁶ קתי כנור סבי זונה נשכמה היטיבי נגן הרביבר־שר למן
תוךרי:¹⁷ וזה מוך | שבעים שניה ופקד יהוה את־צץ ושבה לאתננה וזונת את־כל־מלךות הארץ על־פני הארץ:¹⁸ יהוה סחרה
אתננה קדש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה היא סחרה לאכל לשבעה ולמסקה עתיק:

"strong= "H3794" x-morph= "He,Ngmpa" lemma= "כתה" 23:12
"strong= "H0975" x-morph= "He,Ncmpc:Sp3ms" lemma= "בחון" 23:13

Chapter 24

¹ הנה יהוה בזקק הארץ ובולקה וועה פניה והפוץ ישביה:² והיה כעם ככהן כעבד כאדונו כשפחה כנברתיה כקונה כמכור כמלוח כלוח
כנשא כאשר נשא בו:³ הובוק | תבוק הארץ והבז | תבז כי יהוה דבר את־הדבר הזה:⁴ אבלה נבללה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו
מרום עם־הארץ:⁵ והארץ חנפה תחת ושביה כי־יעברו תורה חלפו תק הפרו ברית עולם:⁶ עליכן אלה אכללה ארץ ויאשמו ושביה בה עליכן
חרוו ושביעים שניה כי־מי קילר אחד מזק שבעים שניה יהוה לצר־כשיוה:⁷ שבט משוש תפים חיל־מלךות הארץ על־פני הארץ:¹⁸ יהוה סחרה
ואתננה לא־שׂוד ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישבים לפני יהוה היא סחרה לאכל לשבעה ולמסקה עתיק:⁹

⁹ בשיר לא ישתיוין יכר שכר לשתוין:¹⁰ נשברה קריית־תחו סגר כל־בית מבוא:¹¹ אוחה על־הין בחוץ־ערבה כל־שמחה גלה משוש
הארץ:¹² נשאר בעיר שמה ושאייה יפת־שער:¹³ כי כה יהוה בקרוב הארץ בתוך העם ננקר זית כעוללת אס־כללה בצרו:¹⁴ ההמה ישאו
קולם ירנו באנון יהוה צהלו מים:¹⁵ עליכן בארים כבזו יהוה באני הים שם יהוה אל־הו' ישראל: ¹⁶ מכונף הארץ זמרת שמענו אבוי לצדייך
ואמר רזי־לי רזי־לי אוי ל־בגדים בגדז וגבז בוגדים בגדים:¹⁷ פחד ופח ופח עליך יושב הארץ:¹⁸ וזה הנס מקהל הפה־וד פול אל־הפח־ת
וועוליה מהו רפח־ת פפח־ת וכל בפח־ת קי־ארכות מפומות נפלחו וירעשו מוסדי ארץ:¹⁹ לעת התרעעה הארץ פור התפורה ארץ כוֹט התומטעה
ארץ:²⁰ נע תנע הארץ כשלו והתנדזה כמלונה וכבד עליה פשעה ונפללה ולא־תסיף קום: ²¹ והיה ביום ההוא ופקד יהוה על־אצבא
המפורס וועל־מלך הארץ על־האדמה:²² ואספפו אספה אס־יר על־בזור וסגרו על־מסגר ומרב ימים יפקדו:²³ וחפירה הלבנה ובושה
החפירה כי־מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקנו כבוד:

Chapter 25

¹הִתְהַא אֶלְהִי אָתָה אֲרוֹמָכְר אָזְדָה שְׁמֵךְ כִּי עֲשִׂית פָּלָא עֲצֹות מְרֻחָק אַמְנוֹנָא אָמָן: ²כִּי שְׁמַת מַעַיר לְגַל קָרִיה בְּצָרוֹה לְמִפְלָה אַרְמָנוֹן זִרְטָם מַעַיר לְעוֹלָם לְאַיְבָנָה: ³עַלְכָן יְכַבְדוּ עַמְּדָעָן קָרִית גּוֹיִם עֲרִיצִים יְרָאָוּ: ⁴כִּי־הִיא תְּפַעַן לְדָל קָעָז לְאַבְיוֹן בְּצָרְלוֹ מְחַסָּה מְזָרָם אֶל מְחַרְבָּי וְתַחַת עֲרִיצִים כְּרָם קִיר: ⁵כַּחֲרֵב בְּצָרוֹן שָׂאוֹן זְרִים תְּכַנְעֵן חָרֵב בְּצָל עַב זְמִיר עֲרִיצִים יְעָנָה: ⁶וְעַשְׂה וְהַזְּבָאָות לְכָל־הָעָמִים בְּקָרְחָה מְשַׁתָּה שְׁמָרִים שְׁמָרִים שְׁמָרִים מְזָהָקִים: ⁷וּבְלָע בְּקָרְחָה פָּרִידְלָוָט | הַלּוֹט עַל־כָּל־הָעָמִים וְהַפְּסָכָה הַגְּסָכָה עַל־כָּל־הָגָזָם: ⁸בְּלָע הַקְּזָת לְצָחָ וְמַחָּה אַדְנָיו וְהַהָּ דְמָעָה מַעַל כָּל־פְּנִים וְחַרְפָּת עַמְּוֹן יְסִיר מַעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יְהָנָה דָבָר: ⁹וְאָמָר בַּיּוֹם הַהָא הַנְּאָלָהָנוּ זֶה קְנִינוּ לֹן וּוֹשִׁעֲנוּ זֶה יְהָנָה קְנִינוּ לֹן נְגִילָה וְנְשָׁמָקה בַּיּוֹשָׁתוֹ: ¹⁰כִּי־תְּנִתְנִית יְדֵי־הָנָה בְּקָרְחָה וְנְדֹזֶשׁ מוֹאָב תְּחַלְלָוּ כְּהַזְּשׁ מְתָבָן בְּמַעַן ¹¹מְדָמָה: ¹²וּפְרַש יְדֵיו בְּקָרְבָוּ פְאַשְׁר וּפְרַשְׁתָה לְשָׁתָות וְהַשְּׁפִיל גָּנוֹתָו עַם אַרְבָּות יְדֵיו: ¹³וּמְבָרָר מְשַׁגֵּב חֹמְתִּיר הַשְׁחַה הַשְׁפִיל הַגַּע לְאָרֶץ עַד־עָפָר:

10:25 ¹¹ בְּמַי | lemma= "מִימ" x-morph= "He,R:Ncmpc" strong= "b:H4325"

Chapter 26

¹בַּיּוֹם הַהָא יוֹשֵר הַשְׁוִיר־הָהָה בָּאָרֶץ וְהַזְּדָה עִיר עַזְלָנוּ וְשָׁועָה יְשִׁית חֹמָמוֹת וְחַל: ²פָתַחְנוּ שְׁעָרִים וּבָא גּוֹי־צָדִיק שְׁמָר אַמְנוֹנָם: ³יִצְרָסְמוֹר תְּצָרָשָׁלָום | שְׁלָום כִּי בְּקָבְטָוָה: ⁴בָטַחו בְּיָהָה עַד־עִידָךְ כִּי בְּיָהָה צָרָעָוָלָם: ⁵כִּי הַשָּׁח וְשָׁבֵן מְרוֹם קָרִיה נְשָׁגָבָה וְשָׁפִילָה וְשָׁפִילָה עַד־אָרֶץ וְגַעֲנָה עַד־עָפָר: ⁶תְּרַמְסָנָה רְגָל וְגַלְעִיל עַמְּיָעִיל דְלִים: ⁷אַרְחָל לְצָדִיק מִישְׁרִים וְשָׁרָמְעָל כְּדִיק תְּפָלָס: ⁸אַף אַרְחָל מְשִׁפְטִיךְ וְהָיָה קְוִינָךְ לְשָׁמָר וְלְזָרְבָ תְּאֹתִיכְפָשָׁש: ⁹נְפִשְׁי אֲוֹתִין בְּלִילָה אַפְרָוָתִי בְּקָרְבִי אַשְׁחָרָךְ לְיָיָן כִּי־אַרְחָל לְמַדְעָה וְשָׁבֵן תְּבָל: ¹⁰יְחִוָּשׁ בְּלִלְמָד צָדָק בָּאָרֶץ נְכֹחותָ יְעַל וּבְלִירָאָה גָאוֹת יְהָנָה: ¹¹יְהָנָה גָכוֹת יְדֵךְ בְּלִיחָזָיְוָן יְחָזָי וּבְשָׁטוֹ קְנָאָתִיעָם אַפְרָאָשׁ צָרִיךְ תְּאַלְמָס: ¹²הָיָה תְּשִׁפְתָה שְׁלָום לֹנוּ כִי גַם כָּל־מְעַשְׁנוּ פָעַלְתָה לָנוּ: ¹³הָיָה אַלְהָנוּ בְּעַלְנוּ אַדְנִים זְלַעַט בְּדַבְּן נְצִיר שְׁמָנוֹן: ¹⁴מִתְיַמֵּס בְּלִיחָזָוּ רְפָאים בְּלִיְקָמוּ לְכָן פְּקָדָת וְתְשִׁמְילָם וְתַאֲבָד כְּלִזְכָר לְמוֹן: ¹⁵סְפָתָה לְגַוְיָה וְהָיָה יְסִפְתָה לְגַוְיָה נְכֹבֶת וְתְהַקֵּת כְּלִקְזּוֹנִים: ¹⁶הָיָה בְּצָרְפָה צָקָוּן בְּלִיְזָלְעָוָה וְלִזְפָלָוָה וְשָׁבֵן תְּבָל: ¹⁷כְּמֹוֹן הָרָה מִתְהַרְבָּב לְלִדְתָה תְּחַזְקָע בְּחַבְלִיהָ כְּנָה הַיְנוּ מְפִנְיר יְהָנָה: ¹⁸הַרְמִינוּ חָלָנוּ כָּמוֹן יְלָדָנוּ רָוח יְשֻׁוָּת בְּלִגְעָשָׁה אָרֶץ וּבְלִזְפָלָוָה וְשָׁבֵן תְּבָל: ¹⁹יְחִוָּשׁ מְלִיךְ נְבָלִתִי יְקָמָון הַקִּיצוֹן וּרְגָנוֹן שְׁכָנָנוּ עַל־אָרֶץ וְסָגָן דְלִתְיָר ²⁰בְּעַדְךָ חַבִּי כְּמַעַט־רְגָע עַד־יְעָרָוְיָעָם: ²¹כִּי־הָנָה יְהָנָה יְצָא מְמֻקוֹם לְפָקֵד עַזְוָן וְשָׁבְהָאָרֶץ עַל־יוֹן וְגַלְתָּה הָאָרֶץ אַתְּדָמִיה וְאַתְּכָסָה עוֹד עַל־הָרָוִוָה:

26:20 ¹¹ דְלַתְנָ | lemma= "דְלַתְנָ" x-morph= "He,Ncfsc:Sp2ms" strong= "H1817b"

26:20 ¹² עַבְרָ | lemma= "עַבְרָ" x-morph= "He,Vqi3ms" strong= "H5674a"

Chapter 27

¹בַּיּוֹם הַהָא וּפְקָדָה יְהָנָה בְּחַרְבָוּ הַקְּשָׁה וְהַגְּדוֹלה וְהַחְזָקָה עַל לְיִתְן נְחַש בָּרוֹחַ וְעַל־לְיִתְן נְחַש עַקְלָתוֹן וְהַגְּ אַתְּהַתְנִין אֲשֶׁר בַּיּוֹם הַהָא כְּרָם חַמְד עַנוֹרְלָה: ³אַנְיִי יְהָנָה נְצָרָה לְגַעְעִים אַשְׁקָנָה פָּוֹן וּפְקָדָה עַלְיָה לְיָה וְיָם אַרְבָּנוֹה: ⁴חַמָּה אָנוּ לִי מִיְתַנְנִי שְׁכִיר שִׁיטָבָה אַתְּמָלָה אַפְשָׁעה בָּה אַצְתִּנָה יְמִיד: ⁵אוֹ יִחְזַק בְּמַעֲוָז יְשִׁעָה שְׁלָום לְיִי שְׁלָום עַשְׁהָלִי: ⁶הַבָּאִים וְשָׁרָש עַקְבָב צִיץ וְפָרָח יְשָׁרָאֵל וְמַלְאָן פְּנִיתְבָל תְּנוֹבָה: ⁷הַכְּמַכְתָ מְכֹהוּ הַכְּהָרָג הַרְגִוָּה וְגַג: ⁸בְּסָסָה בְּשָׁלָחָה תְּרִיבָנָה הָגָה בְּרוֹחוֹת הַקְּשָׁה בַּיּוֹם קְדוּם: ⁹לְכָן בְּזָאָת יְכַפֵּן עַזְוַעַקְבָב הָאַלְפָרָי הָסָר חָטָאתָנוֹ בְּשָׁמוֹן | כָּל־אַבְנָיו מִבְּנָחָס אַבְנִינְגָר פְּגָפָצָות לְאַיְקָמוֹן אֲשֶׁרְיָם וְחַמְבָבָן כָּל־עַבְדָוָה בְּלִזְפָרָב שְׁמָם וְרָעה עַגְלָה וְיְרָאָז וְכָלָה סְעִיפָה: ¹¹בְּיִשְׁשָׁ קְצִירָה תְּשִׁבְרָה נְשִׁים בְּלִזְפָלָב אֲזִירָה מְבָלָב מְצָרָים וְאַתְּם תְּלַקְתָוּ לְאַחֲד אָחָד בְּנִי וְשָׁרָאָל: ¹²וְיִרְחַמְנוּ עַשְׁוֹה וְיִצְרֹן לְאַיְחָנוֹס ¹³וְהָיָה בַּיּוֹם הַהָא יְחִבָּט וְהָיָה מְשִׁבְלָת הַנְּהָר עַד־גַּחַל מְצָרָים וְאַתְּם תְּלַקְתָוּ לְאַחֲד אָחָד בְּנִי וְשָׁרָאָל: ¹⁴וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהָא יְמַקְעָן בְּשָׁופְר גְּדוֹלָוְבָאָוְהָאָבָדִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁרְיָם וְהַנְּדָחִים בָּאָרֶץ מְגַזְבָיָם וְהַשְׁתָמָחוּ לְיִהָה בְּהָר הַקְּדָש בִּירוּשָׁלָם:

Chapter 28

¹הָיָה עַטְרָת גָּאוֹת שְׁכָרִי אֲפָלוֹם וְצִיז נְבָל צְבִי תְּפָאָרָתוֹ אֲשֶׁר עַל־רָאֵש גִּיא־שְׁמָנוֹנִים הַלּוֹמִי יְיָן: ²הָנָה חַזָּק אֲפָצָץ לְאַדְנִי צְרוּמָה בַּרְד שְׁעָר קְטָב כְּרָם מִים כְּבִירִים שְׁטִפִים הַנִּיאָה לְאָרֶץ בַּיּוֹד: ³בְּרָגְלִים תְּרַמְסָנָה עַטְרָת גָּאוֹת שְׁכָרִי אֲפָרוֹם: ⁴וְהַיְתָה צִיצָת נְבָל צְבִי תְּפָאָרָתוֹ אֲשֶׁר עַל־רָאֵש גִּיא־שְׁמָנוֹנִים כְּבָכָרָה קְיִץ אֲשֶׁר וּרְאָה הָרָא אָוֹתָה בְּעַזְזָה בְּכַפּוֹ יְבָלָעָה: ⁵בַּיּוֹם הַהָא צְבָרָה לְעַזְזָה מְשִׁבְחָת וְלְגַבְרָה מְשִׁיבָנָה מְלֻמָּה שְׁעָרָה: ⁷גִּיא־אַלְהָה בֵּין שָׁנוֹ וּבְשָׁרָר תְּעַזְנָה כְּנָן וּבְנָיאָל שָׁגָן בְּשָׁרָכְר שָׁגָן בְּרָאָה פְּקָעָן ⁸כְּלִשְׁלָמָנוֹת מְלָאוֹן קְיָא צָאָה בְּלִי מְקוֹם: ⁹אַתְּמִי יְזָרָה דָעָה וְאַתְּמִי יְבָנָן

משמעות גמולי מחלב עתיקי משדים: ¹⁰ כי צו צו לצוץ קנו לכו צו עיר שם: ¹¹ כי בלענינו שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה: ¹² אשר | אמר אליהם זאת המנוחה הניחוה לעוף ואთ המרגעה ולא אבוא שכוע: ¹³ והוה להם דבריהו צו לצוץ קנו לכו קנו לכו צו לצוץ קנו לכו צו עיר שם למען יילכו וכשלו אחר נשברו ונוקשו ונלקדו: ¹⁴ لكن שמעו דבריהו אונשי לצוץ משלוי העם הזה אשר בירושלם: ¹⁵ כי אמרתם כרתו בריית את-מלות ועם-ישואל עשינו חזיה שוט ¹⁶ שוט כירעבך ¹⁷ לא ובואננו כי שמננו כזב מהחסנו ובשער נסתרכנו: ¹⁸ כן כי אמר אדני וזה הנני יסד בציוו אבן במן פנת יקרת מוסד מושפט ללו וצדקה למשקלת ויעיה ברד' מהשנה כזב וסתור מים ישטוף: ¹⁹ וכפער בריתכם את-מלות וחוזתכם את-ישואל לא מקומ שוט שוט כי יעבר והייתם לו למרמס: ²⁰ עברו יקח אתכם כירבעך בברך יעבר בימים ובכללה והיה רקייזעה הבין שמוועה: ²¹ כי יקץ המצע כוחשתרע והמסכה צורה כהתכנס: ²² כי כהראפרצים יקום וזה כעמק בגבעון ירץ לעשות מעשה זו מעשחו ולעבד עבדתו נריה עבדתו: ²³ היכל הום וחרש מוסריכם כי-כל-הה ונחרצתה שמעתי מאת אדני וזה צבאות על-כל-הארץ: ²⁴ האזינו ושמעו קולו הקשיבו ושמעו אמרתנו: ²⁵ החרש לזרע ופתח וshed אדמתנו: ²⁶ הילוא אמ-שנה פניה והפיי קצת וכמן זירק ושם חטה שורה ושרעה נסלו וכסמת גבלתו: ²⁷ ייסרו למשט אל-היו ירונה: ²⁸ כי לא בחזרז יודש קצח ואופן ערלה על-כמן יוסב כי במטה וחתט קצח וכמן בשבט: ²⁹ לחם יודע כי לא לנצה אדוש יודשנו זהם גלגל עגלתו ופרשו לא-ידקנו: ³⁰ גם-זאת מעם וזה צבאות יצאה הפליא עצה הגדי תושיה: ³¹

"strong= "H7885" x-morph= "STIT" | lemma= "STIT" 28:15
"strong= "H5674a" x-morph= "He,Vqp3ms" lemma= "עבר" | עבר 28:15

Chapter 29

¹ הו אריאל קריית חנה דוד ספו שנה על-שנה חגים יונקפו: ² והציקומי לאריאל והיתה תאינה זאניה והיתה לי כאריאל: ³ וחניתה כדורי עליך וצרתי עליך מטבח והקימתי עלייך מצרת: ⁴ ושפלה הארץ תדרבי ומגעך תשאך אמרתך זהיה כאוב הארץ קולן ומעפער אמרתך תשאך: ⁵ והוה כאבך לך המכון לילה המכון הצאים על-אריאל וכל-צביה ומצדחה ומהמציקם לה: ⁶ וזה כאשר וסורה ולחב אש אוכלה: ⁷ וזה כחולים חזו לילה המכון כל-הגונם הצאים על-אריאל וכל-צביה ומצדחה ומהמציקם לה: ⁸ וזה כאשר וחלם הרוב והנה אוכל והקץ וריקה נפשו וכאשר חלם האמא והנה שתה והקץ והנה עז' ונפשו שוקעה כי היה המכון כל-הגונם הצבאים על-הבר צוונ: ⁹ התמהמהות ותלהו השתעשעו ושעו שכנו ולא-יון ושו ולא שקר: ¹⁰ כי-יטון על-יכם היה רום תרדלה ועצם אמרתינו אמרתנאמ אתרהנביבאים ואתראשיכם החזים כסה: ¹¹ ותהי לכם חזות הכל דברי הספר החותם אשרירתנו את-אל-יודע ספר ¹² קרא נازיה ואמר לא אוכל כי חתום הוא: ¹³ ונתן הספר על אשר לא-ידע ספר לא אמר קנא נזיה ואמר לא-ידע ספר לא אמר אדני עון כי נחש העם זהה בפיו וbeschftio כבדוני ובתו רחק ממי ותהי ואתם אמי אשים מלמזה: ¹⁴ لكن הני יוסף להפליא אמרת-הזה הפליא ופלא ואבדה חכמת חכמי וbijnt נבנוי מסתתר: ¹⁵ הו הממעיקים מיהה לסתור עצה והיה במקש-מעשיהם ויאמרו מי ורנו וכי יודענו: ¹⁶ הפיכם אמר-חכמר הייצר ייחס כיריאמר מעשה לעשה לא עשנו ויצר אכר ליווצו לא הבון: ¹⁷ הילוא-עדן מעת מוחר ושב לבנון לרמאל והכרמל לעיר ויחשב: ¹⁸ שמעו ביום ההוא החרים דברי ספר ומאול ומחזר עני ערים תראינה: ¹⁹ ייספו ענים ביהה שמחה ואבינו אלם בקדוש ושראל גיגלו: ²⁰ כי-אפס ענץ וכל-לץ ונכרתו כל-שקר און: ²¹ מחתיאי אדים בדבר ולמוכם בשער יקשו ויטו בתהו צדיק: ²² לכן כה-אקרו והוה אל-בית יעקב אשר פדה את-אברהם לא-יעתיה בוש יעקב ולא עתה פנו יחרה: ²³ כי בראותו ליזיו מעשה ידי בהרבעו וקדשו שמי והקדשו את-קדוש יעקב ואת-אל-הו ישראל יערכו: ²⁴ יזדע תעירות בינה ורוגנים ז-מידות-ליך:

"strong= "d:H5612a" x-morph= "ספר" | ספר 29:11

Chapter 30

¹ הו בנים سورים נאמיהה לעשות עצה ולא מנוי ולנסר מסכה ולא רותי למען ספות חטאת על-חטאת: ² ההלכים לרגד מצרים ווי לא שאלו לעוז בקעוז פרעה ולהחות בצל מצרים: ³ והיה לכם מעוז פרעה לששת והחות בצל מצרים לכלה: ⁴ כי-היו בצען שריו ומלאכו חנש יגעו: ⁵ כל הביש ¹¹ על-עם לא-יוציאו למו לא לעז' ולא להוועל כי בשת ומלחרפה: ⁶ משא בהנות נגב באוץ צורה וצוקה לביא וlion מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על-כתף עירם קליהם ועל-דבשת גמלים אוזרתם על-עם לא וועלן: ⁷ ומטרים הבל וריק יעזרו לך קראתי לזאת רהב הם שבת: ⁸ עתה בזא כתבה על-לום אתם ועל-ספר חקה ותהי ליום אחורי לך עד עד-עולם: ⁹ כי עם מרוי הוא בנים כחשים בנים לא-אבנו שטעו תורה יהוה: ¹⁰ אשר אמרו לראי' לא תראו ולהזים לא תחוודנו נחתות דברודלו נחקלות חן מהתלות: ¹¹ סורו מנידרך הטו מניארכ השביתו מפנינו את-קדוש ישראל: ¹² לכן כה אמר קדוש ישראל יען מסכם בדבריה זהה ותבטחו בעשך ונלו ותשענו עלי: ¹³ לכן היה לכם העז הזה כפרץ נפל נבעה בחומרה נשגבה אשר-פה לסתן בזוא שברה: ¹⁴أشברה כשבר נבל וצרים כתחות לא יחמל ולא-ימצא במקחתו תרש לחות אש מיקוד ולחשך מים מגבאי: ¹⁵ כי כה-אמר אדני וזה קדוש ישראל בשובה ונחת

גשעון בהשקט ובבטחה תהיה גבורתכם ולא אביהם: ¹⁶ ותאמרו לא-כי על-סוס ננים על-כן תנוטן ועל-כל נרכב על-כן יקהל רדפיכם: ¹⁷ אל-ף אחד מפני גערת אחד מפניך גערת חמשה תנוטן עד אסונטורתם כתרן על-ראש הדר וכס עלי-הגבעה: ¹⁸ ולן ויהה וזה להנגולן וכל-ין לרים לוחמכם כיראלוי משפט יהוה אשרי כל-חוצי לו: ¹⁹ כי-עם בציון ישב בירושלם בכנ לאי-תבכה חנון יחנן ליקול זעהך קשמעתנו ענק: ²⁰ וננתן لكم אדני לחם צר ומים לחץ ולא-יכנוך עוד מורייך והיו עיניך ראות את-מוריך: ²¹ ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדור לכון בו כי תאמינו וכי תשMAILו: ²² וטמאתם את-ציפוי פסיעי כספק ואת-אפקת מסכת זהוב טרם כנו דזה צא תאמר לו: ²³ מטר זעיר אשר-תזרע את-האדמה ולהם תבואהת האדמה והיה דשן ושםו מקניך ביום ההוא כר נרחב: ²⁴ והאלפים והעירום עבדי האדמה בלילה חמוץ ואכלו אשר-זורה ברחת ובזורה: ²⁵ היה | על-כל-הר גבה ועל-כל-גבועה נשאה פלגים ובלדים ביום הרג רב בನפל מגדלים: ²⁶ היה אור-הרבנה כאור החפה ואור החפה יהוה שבעת הגמים בזום חבש יהוה את-שבר עמו ומבחן מכתה ירפה: ²⁷ הנה שם-יהוה בא מפרק בער אף וכבד משאה שפטיו מלוא זעם ולשונו כאש אלכת: ²⁸ ורוחו כנחל שוטר עד-צואר וחזקה להנפה גוים בנפת שוא וeson מתעה על לחוי עמים: ²⁹ השריר יהוה לכם כיל התקדש-תג' והמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהריהו אל-אזור ישראל: ³⁰ והשמייע יהוה את-הוד קולו ונחתת זרועו וראה בצער אף ולהב אש אוכלת נפש זרים ואבן ברד: ³¹ כי-מקול יהוה יחת אשור בשפט וכה: ³² והזה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחות תנופה נלחמת-בם: ³³ כי-ערור אזתמול תפלה גס-יהוא ³⁴ מלך הוכן העמיך הרחב מזרעה אש ועצים הרבה נשעת יהוה כנמל גפרית בערבה בה: ³⁵

^{30:5} הביאש | lemma= "בָּאֵשׁ" strong= "H0887" x-morph= "He,Vhp3ms" ³¹

^{30:32} בה | lemma= "strong= "b" x-morph= "He,R:Sp3fs" ³²

^{30:33} היה | lemma= "strong= "H1931" x-morph= "He,Pp3fs" ³³

Chapter 31

¹ היו הירקם מצרים לעזורה על-סוסים ישענו ויבתו על-רכב כי רב ועל פרשים כיעצמו מiad ולא שעו על-קדוש ושראל ואתי-יהונה לא דרכו: ² גומ-יהוא חכם ויבא רע ואתי-דבורי לא הסיר וכם על-בית מרעים ועל-ערת פעלי אוון: ³ וכמצרים אדק ולא-יאל וסוסיהם בשאר וארונות ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עז וחדו כלם יכלוון: ⁴ כי היה אמר-יהונה | אל-י כאשר יהגה האריה והכפיר על-טרפו אשר יקרה עליון מלא רעים מקולם לא יחת וממהmonds לא יעשה כן ירד עלי-הרצין ולבגעתה: ⁵ כצפרים עפות כן יגן יהוהocabות על-ירושלם גנון והatial פסח והAMIL: ⁶ שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: ⁷ כי ביום ההוא ימאסן איש אל-יל כי-הו אשר עשו לכם זיכם חטא: ⁸ ונפל אשור בחרב לא-יאל וחרב לא-אדם תאכלו ונס לו מפניך-חרב ובחוורי למס יהו: ⁹ וסלעו מפנור ישבור וחתנו מטע שרו זאמ-יהוה אשר-אור לו בציון ותנור לו בירושלם: ¹⁰

Chapter 32

¹ הן לצדק ימלר-מלר ולשרים למשפט ישרו: ² והיה-איש כמחבא-רום וסתור זעם כפלגיים בציהון כצל סלע-כבד בארץ עיפה: ³ ולא תשעינה עין ראים ואצני שמעים תקשנה: ⁴ ולגב נמהנים יבון לדעת ולשון על-גיט תמהר לדבר זהות: ⁵ לא-יקרא עוד לנבל נדיב ולכיני לא-יאמר שוע: ⁶ כי נבל-גבלה ידבר ולבו יעשה-יאון לעשות חנף ודבר אל-יהוה תועה להריך נפש רלב ומשקה צמא יחסיר: ⁷ וכלי כליו רעים הוא זמות ועץ לנבל ענוים ¹¹ באמרי-שקר ובדבר אבון משפט: ⁸ וגניב נדיות יעץ והוא על-נדיות קום: ⁹ נשים שאננות קמינה שמענה קול בנות בטחות האזנה אמרת: ¹⁰ מים על-שנה תרנינה בטחות כי כליה בצריך אסף בל' ובוא: ¹¹ חרדן שאננות רננה בטחות פשטה וערה וחגורה על-חולצים: ¹² על-שדים ספדים על-שדי-חמד על-גפן פרייה: ¹³ על אדמת עמי קוץ שmir תעליה כי על-כל-בטי מושש קרייה על-יה: ¹⁴ כי-ארמנן נפלש המכון עיר עזב עזב ובחן היה بعد מערות עד-עולם משוש פראים מרעה עדרים: ¹⁵ עד-זורה עליינו רוח ממורים והיה מדבר לכרכל והcrcמל ¹⁶ לעיר יחשב: ¹⁷ ושכן במדבר משפט וՃקה בכרמל תשב: ¹⁸ ויהה מעשה הצקה שלום ועבדת הצקה השקט ובטח עד-עולם: ¹⁹ וישב עמי בוניה שלום ובmeshkonot מבתחים ובמנוחת שאננות: ²⁰ וברד ברדת העיר ובשפלת תשפער עיר: ²¹ אשר-לעם זראי על-כל-מים משלתי רגלה-השור והחמור: ²²

^{32:7} עניין | lemma= "עַנִּין" strong= "H6041" x-morph= "He,Aampa" ³³

^{32:15} כרמל | lemma= "כְּרֶמֶל" strong= "c:H3759" x-morph= "He,C:Ncmsa" ³⁴

Chapter 33

¹ היה שודך ואתה לא שודד ובוגד ולא-בוגדו בז כהתקמך שודך-תושד כנלתך לבגד יבגד-בורך: ² היה חנון לך קניינו היה זרעם לבקרים אף-ישועתנו בעת צרה: ³ מקול המון נדדו עקים מרום-ממתך נפצו גוים: ⁴ אסף שללכם אסף החסיל כמשק נבכים שוקק בז: ⁵ נשגב יהוה כי

שכן מרים מלא צוֹן משפט וצדקה: ⁶והיה אמונה עתיך חסן ושועת חכמתך דעתך יראת יהוה היא אוצרך: ⁷הן אראים עצקו חזה מלפני שלום מר ובכון: ⁸ונשמו מסלולות שבת עבר ארוח הפר ברית מאס ערדים לא חשב אונש: ⁹אבל אללה הארץ החפר לבנון קמל היה השرون כערבה ונער בשן וכרכמל: ¹⁰עתה אקים יאמר יהוה עתה ארים לארום עתה אונש: ¹¹מהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם: ¹²והיו עמים מרפאות שדי קוצים כסוחים באש יצחו: ¹³שמעו רוחקים אשר עשתי וдуו קרובים גברתי: ¹⁴פחדו בציון חטאים אחזה רעה חנפים מי | יגור לנו אש אוכלה מייגור לנו מוקדם עולם: ¹⁵ההר צדקות ודבר מישנים מלאס בעכע מעשיות נער כפו מתפרק בשחדר אטם און משמען דמים ועצם עינו מראות ברע: ¹⁶הוא מרים ישבו מצודות שלעים משגבו לחמו נתנו מיטוי נאמנים: ¹⁷מלך ביפוי תחינה עיניך תראינה הארץ מרחקם: ¹⁸לבך יהגנה אימה איה ספר איה שקל איה ספר אתי מגדלים: ¹⁹אתם נועז לא תראה עם עמקו שפה משמען לעג לשון און ביה: ²⁰חזה ציוו קריית מועדנו עיניכך תראינה רושלים נעה שאנו אהיל בליעצן בל יסע יחתמי לנצח כל-חבלינו בל-יתתקו: ²¹כי אם-שם אדריך יהוה לנו מקומינו הרים יארים וחבי ידים בל-תלה באנדרט ואדי אדריך לא יערנו: ²²כי יהוה שפטנו יהוה מהקענו יהוה מלכנו הוא יושענו: ²³נטשו חבליך בל-יתזקן כתרונם בל-פרשו נס או חלק עד-של למרובה פסחים בזוז בז: ²⁴ובלי-יאמר שכן חילתי העם היושב בה נשא עון:

Chapter 34

¹קרבו גויים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל-צאצאייה: ²כי קצף ליהוה על-כל-הגוזם וחכמה על-כל-צבאים החרים נסתם לטבח: ³חוללים ישלו ופגריהם עללה באשם ונסנו הרים מדקם: ⁴ונמקו כל-צבא השלים ונגלו כספר השמים וכל-צבאים יבול כבל עליה מנגנון וכנבנות מתאננה: ⁵כירוטה בשדים חרבי הנה על-אדום תרד ועל-ים חרמי למשפט: ⁶חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם קרם ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בכרצה וטבח גדול בארץ אדום: ⁷וירדו ראמים עם-אבירים ווותה ארצת מלם ועפרם מחלב יד-שן: ⁸כי נאם ליהוה שנת שלוכים לריב ציון: ⁹ונפהנו נחליה לנצח ועפרה לנפרית והיתה הארץ לסת בערה: ¹⁰לילה ויום לא תכלה לעולם ועלה שענה מדור תחלה לנצח ואחים אין עבר בה: ¹¹וירשו קאת והפוד ווישוף וערב ישכנרבה ונטה עליה קורתהו ואבניבה: ¹²חריה ואין-שם מלוכה יקראו וככל-שריה יהיו אפס: ¹³ועלתה ארמנתיה סרים קמוש וחום מבצריה וההתה נהג תנימ חזר וגבגה באלה אר-שים נקבצו דיות אשיה: ¹⁴דרשו קעל-ספר יהוה וקראו אמת מהנה לא נערקה ¹⁵שמה קננה קפוץ ומפלט ובקעה וגבגה באלה אר-שים נקבצו דיות אשיה: ¹⁶דרשו קעל-ספר יהוה וקראו אמת מהנה לא נערקה אשר רעותה לא פחדו כרפי הוא צוה ורוחו הוא קבוץ: ¹⁷והוא הפליל להן גורל וידן חלקמה להם בקען עד-עולם ירשוה לדור לדור וישכנרבה: ¹⁸

Chapter 35

¹ישועם מדבר ואיה ותגל ערבה ותפרח חמאלת: ²פורה תפורה ותגל אף גילת ורנן כבוד הלבנון נתמלה הדר הקמל ומשרונו הפה וראו כבוד יהוה הדר אל-הינו: ³חאו ידים רפות וברכים שלות אמכו: ⁴אמו לנצח רילב חזקו אל-תיראו הנה אלהים נעם יבוא גמול אל-היהם הוא יזוא וישעך: ⁵א תפקחנה עינו עווים ואזען חרשים תפתחנה: ⁶או זילג כאיל' פשת ותרכ לשון אלם כינבגען במדבר מים וחלים בערה: ⁷והיה השurb לא-אם וא-אם למבועי מים בנונה תעיט ורבה חזר ליהוה גומא: ⁸והיה שם מסול ודור ודור מקדש יקראי אלה לא-יעברנו טמא והוא-למו הדר זרר וא-ים לא יתעו: ⁹לא-יה-ה שם ארוה ופניך חיות בליעלנה לא תפצע שם ויהלכו גואלים: ¹⁰ופדי-יה-ה ישבון ובא ציון ברעה ושמחת עולם עלי-ראשם שsson ושמחה ישיגו ונסו גון ואנקה:

Chapter 36

¹י-יה בא-רב-ע עשרה שניה למילך חזקיהו עליה סנחריב מלך-אשר על כל-עיר יהודה הבצורות ויתפשם: ²וישלח מלך-אשר | את-ירב-שכה מלכי-ירושלמה אל-המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמוד בتعلת הברכה העלונה במסלת שדה כובס: ³ויצא אליו אל-ים בניחלה-הו אשר על-הבית ושבנה הספר ויואח בן-אסף המזקיר: ⁴ויאמר אליו רב-שכה אמר-ך אל-חזקיהו כה-יא-ה מלך הנגיד אשר מה הבתון הזה אשר בטחת: ⁵אמורתי אר-דב-ר-שפתם עזה וגבורה למלה מה עתה על-מי בטחת כי מרדת ב-י: ⁶הנה בטחת על-משענתה הקנה הרוץ זהה על-מצרים אשר יסנכר איש עליו ובא בכפו ונכחנה כן פרעה מלך-מצרים לכל-הבטחים עליו: ⁷וכיר-תאמר אליו אל-יהו אלהינו בטחנו הלא-יה אשר הסיר חזקיהו את-יבמותיו ואת-ימבוחתו ויאמר ליהוה ולירושלים לפני המזבח זהה תשתחנו: ⁸עתה התערב נא את-אדני המלך אשר ואננה לך אל-ים סופים אס-תו-כל לחתך לך רכבים עליים: ⁹ויאיר תשיב את פני פחת אחד עבדני הקטנים ותבטח לך על-מצרים לרכיב ולפרשם: ¹⁰עתה המבלעדי יהוה על-הארץ זאת להשחיטה והיה אמר-ך על-אל-הארץ זאת והשחיטה: ¹¹ויאמר אל-יקרים ושבנה וא-יך אל-רב-שכה דבר-ך אל-עבד-ך אמר-ך כו שמעים אנחנו ואל-תדבר אל-ינו והזות בזען העם אשר על-החותקה: ¹²ויאמר וב-שכה האל א-דניך וא-יך של-מן א-דניך לדבר את-הדברים האלה הלא על-האנשים היושבים על-החותקה

לאכל את־חורהיהם¹¹ ולשתות את־שיניהם¹² עמכם: ¹³ ניעמוד רב־שקה ויקנא בקהל גדול יהודית ואמר שמעו את־דברי המלך הגדול מלך אשרו:¹⁴ כה אמר המלך אל־ישא לכם חזקיה יכ לא־יכול להצליח אתכם:¹⁵ ואלבטח אתכם חזקיה אל־יהוה לאמור האל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשרו:¹⁶ אל־תשמשו אל־חזקיה ס כי כה אמר המלך אשרו שעשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו איש־גפן ואיש תנאנתו ושתו איש מירבו: ¹⁷ עד־באי ולקחתי אתכם אל־ארץ הארץ דגן ותירוש ארץ لكم וכרכמים:¹⁸ פריסותם חזקיה לאמר יהוה נצלנו הצליל אלהינו אלהים איש־ארצם מידי כירצתי יהוה אתי־ירושלם מיד: ¹⁹ אה אלה חמת ורפס איה אלהינו כי־הצילה את־שמרון מיד: ²⁰ מי בכל־אליהו הארץ אלה אשר־הצילה את־ארצם מידי כירצתי יהוה אתי־ירושלם מיד: ²¹ ניחרשו ולא־ענו אותו דבר כירמצות המלך היה לא אמר לא תענה: ²² ניבא אל־יקים בZHלקייה אשר־על־הבית ושבנה הסופר ויואח בזאף המקיר אל־חזקיה קרוועי בגדים ויגדו לו את דברי רב־שקה:

¹¹ 36:12 צואתם | lemma= "צואה" x-morph= "He,Ncfpc:Sp3mp" | strong= "H6675" -strong= "H7272" ¹² מימי | lemma= "ימים" x-morph= "He,Ncmpc" | strong= "H4325" | morph= "Shin" x "Shin" | lemma= "Shin" x "Shin" | strong= "H6675" | morph= "He,Ncmdc:Sp3mp"

Chapter 37

1 יהוה כשמי המלך חזקיה ויקרע את־בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: ² ישלח את־אליקים אשר־על־הבית ואת שבנה הסופר ואת זקנין הכהנים מתכסים בשקומים אל־ישערו בראטוך הנבייא: ³ ויאמרו אלהו כי לא־ יכול חזקיה יומצאה ותוקחה ונאהה היום הזה כי באו בניהם עד־ஸבר ונח און ללה: ⁴ אוֹתִי ושמע יהוה אלהיך את דברי רב־שקה אשר־שלחו מלך־אשרו | אדיין לחרף אלהים פי והוליח בדרכיהם אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה بعد השארית הנמצאה: ⁵ ניבא עבדי המלך חזקיהו אל־ישערו: ⁶ ויאמר אלהים ישערו כי תאמرون אל־אדניהם כה | אמר יהוה אלהיך תירא מפני הדבירם אשר שמעת אשר גדפו ערוי מלך־אשרו אונת: ⁷ הנהו נונן בו רום ושמע שמעה ושב אל־ארצנו והפלתי בחרב הארץ: ⁸ נישב רב־שקה ומיצא את־מלך אשר ולחם על־לבנה כי שמע כי וסע מלכייש: ⁹ שמע על־תרקה מה מלך־מושל לאמר ציא להלטם אמר וישלח מלכים אל־חזקיהו לאקרו: ¹⁰ כה תאמרן אל־חזקיהו מלך־יהודה לאמר אל־ישען אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תען תונין ירושלים ביד מלך־אשר: ¹¹ הנה | אתה שמעת אשר שעשו מלכי שמעת להחריקם ואתה תנצל: ¹² נהצלו אונם אלהי הגדים אשר השתייתו אבונע אנתגון וווצי ובני־עדן אשר ברתלש: ¹³ אלה מלך־חסנות ומילר ארפוד ומילר לעיר ספרנים הנע ועה: ¹⁴ ויקח חזקיהו את־הספרים מידי המלכים ויקראחו ועל־בית יהוה ופרשחו חזקיהו לפניו יהוה: ¹⁵ ויתפלל חזקיהו אל־יהוה לאמר: ¹⁶ יהוה צבאות אלהי ישראל וישראל ישב הכרבים אתה־ההוא אלהים לבדך לכל־הארץ אתה עשית את־השיטים ואת־הארץ: ¹⁷ הטה יהוה | אונר ושמע פקח יהוה עינך וואה ושמע את כל־דבורי סנהדריב אשר שלח לחרף אלהים חן: ¹⁸ אונם ויהה החריבו מלכי שמעת את־כל־הארצות ואת־ארצם: ¹⁹ נתן את־אליהום באש כי לא אלהים המה כי אס־מעשה ידי־אדם עץ ואבן ואבdom: ²⁰ ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידי וידעו כל־מלךות הארץ כי־אתה יהוה לבך: ²¹ ישלח ישערו בראטוך אלהיך והוא אמר כה־אמר יהוה אלהינו ישאל אשר התפללת אליו אל־סנהדריב מלך־אשר אשי־דביך יהוה עליון בזה לך לעגה לך בתחולת בת־צון אחדריך ראש הנעה בת ירושלים: ²² את־עמך חרפת וגופת ועל־מי הרימوتה קול ותשא קורום עיניך אל־קדוש וישראל: ²³ קדע עבדיך חנפה | אדיין ותאמר ברב רכבי אני עליית מרים ירכתי לבנון ואכורת קומת ארץ־י מבחן ברשוי ואבוא מרים קזו יער כרמל: ²⁴ אני קרטוי ושותפי קים ואחר־בכרי־פעמי כל־יאר מזו: ²⁵ הלא־שמעת למלוחון אתה עשיתי מימי קדם וצՐתיה עתה הבאתיך ותהי להשאות גלים נצים ערמים בצרות: ²⁶ וישבון קצרי־יד חטו ובעשו הון עשב שדה וירק דשא חציר גנטות ושדקמה לפני קמה: ²⁷ ושבתך וצאתה בזאך ידעתית ואת־התרגוב אל: ²⁸ עון התרגוב אליו ושאנע עליה באזני ומקומי חמי באפנ ומטגי בשפטיך והשיבתיך בדרכך אשר־רב־באתה: ²⁹ זה־לבן האות אוכל השור ספוי ובשנה השניה שחיט ובשנה השלישית זרען וקצרו ונטענו כרכימים ואכלן ³⁰ פריטם: ³¹ נספחה פליטת ביזה־זונה הנשארה שרש לסתה ועשה פרי למעליה: ³² כי מיוושלים תצא שארית ופליטה מהר ציוון קנאת יהוה אבאות תשחה־זאתם: ³³ אכן כה אמר יהוה אל־מלך אשר לא יבוא אל־העיר הזאת ולא־יונחה שם חץ ולא־יקדמנה מגן ולא־ישפוך עלייה סלה: ³⁴ בדרכך אשר־רב־באתה בה ישוב ואל־העיר זאת לא בזא נאם־יהוה: ³⁵ גוננו על־העיר זאת להושעה למגען ולמען דוד בעז: ³⁶ וצוא | מלך יהוה ויבר במחנה אשרו מאה ושמנים וחמשה אלף וישכמו בבקר והנה כלם פגרים מתים: ³⁷ ויסע וילך וישב סנהדריב מלך־אשר וישב בנוינה: ³⁸ יהוה הוא משתחזה בית | נסרך אלהי זדר מלך ושרוצר בנו הכהן בחרב ומה נמלטו ארץ־אררט ומלך אסר־חן בנו תחתיו:

¹¹ 37:30 ואכל | lemma= "אכל" x-morph= "He,C:Vqa" | strong= "c:H0398" | morph= "He,C:Vqa"

Chapter 38

¹ ביכים הולם פלה חזקיהו למות ויבוא אלהי ישעיהו בראטוך הנבייא ויאמר אלהי כה־אמר יהוה צו לבייתך כי מות אתה ולא תחיה: ² יוסב חזקיהו פנו אל־הquier ויתפלל אל־יהוה: ³ ויאמר אלהי יהוה זכר־א את אשר התחלקתי לפניו באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשייתך ויבר

חזקיהו בכיו גדוֹלָס⁴ יהוּ דְבַרְיָהּ אֲלֵיכֶם וְאֶמְרָתִ אֱלֹהִים קָדְשֵׁךְ כִּי אָמָר יְהוָה אֱלֹהִי דָּעַ אֲבִיךְ שְׁמַעְתִּי אֶת-תִּפְלָתְךָ רְאִיתִי אֶת-דְּמַעְתָּךְ הַגָּנוּי וְיָסָף עַל-יְמֵיךְ חָמֵש עַשְׂרָה שָׁנָה: ⁶ וּמְכֹר מֶלֶךְ אָשָׁר אָצַלְךָ וְאֶת הָעִיר הַזֹּאת וְגַنְגַּתְךָ עַל-הַעִיר הַזֹּאת:⁷ זהה לגלן, ההוא מתה יהוה את-הקב"ר הזה אשר דבר: ⁸ הנהני משיב את-צָלַע המועלות אשר ירדה במעולות אתה בשמש אחראית עזח בעלה עשר מעולות ותשב השם עשר מעולות אשר ירדה: ⁹ מכתב לחזקיהו מלך יהודה במלחמות ויחי מחלין:¹⁰ אני אמרתי בדמי מי אלכה בשערינו שאול פקדתני יותר שנוטני:¹¹ אמרתי לא-אראה בה בא-רץ החרים לא-אבט אדם עוד עם-יושבי חיל: ¹² דורתי נסע ונגלה מני עד-לילה תשלי-מן: ¹³ שׂוֹיָתִי עַד-בָּהֶר כָּרִי כִּי יִשְׁבֵרְכֵל-עַצְמוֹתִי מַיּוּם עד-לִילָה תְּשִׁילִים-נוּי: ¹⁴ כסוס גורין אעפְצָפְךָ אַהֲגָה כִּי-גַּנְהָה דָלוּ עַנְיִנִי לְמָרוּם אֲדֹנִי עַשְׁקָה-לִי עַרְבָּנוּ: ¹⁵ מה-אָדָבָר אַמְרָלִי וְהָוָא עַשְׂה אֲדֹהָה כָּל-שְׁנוֹתִי עַל-מֶרֶגֶשִׁי: ¹⁶ אֲדֹנִי עַל-הַם יִחוּנוּ וְלִכְבָּהָן חַי רָחוּ וְתַחֲלִמְנוּ וְהַתִּינְנוּ: ¹⁷ הנהני לְשֻׁלָּום מֶרֶלִי פָרֵר וְאַתָּה חַשְׁקָתְךָ נַפְשִׁי מְשַׁחַת בְּלִי כִּי הַשְּׁלָכָת אָחָרָנוּ וְבָוּ: ¹⁸ כי לא שאול תודך מות יהלון גוראל-בָּבָל סָפָרִים וְמִנְחָה אֱלֹהִים וְיִשְׁמַח עַל-הַם חַזְקִיהּ וְיִרְאֶם אֶת-בִּנְיָתֵנוּ ¹⁹ אֲתִיכְסָפָר וְאֲתִיהְבָּבָג וְאֲתִיהְבָּשָׁמִים וְאֶת | הַשְּׁמָן הַטוֹב וְאֶת כָּל-בָּבָיָת כָּלָיָו וְאֶת כָּל-אָשָׁר נִמְצָא בָא-צָרְתוּ לְאַתָּהָה דָבָר אֲשֶׁר לְאַיָרָם חַזְקִיהּ מָרָץ רְחוּקוָה בָאַלְמָבָל: ²⁰ יֹאמֶר מָה רָאוּ בְבִתְךָ וַיֹּאמֶר חַזְקִיהּ אֶת כָּל-אָשֶׁר בְבִתְךָ רָאוּ לְאַתָּהָה דָבָר אֲשֶׁר לְאַיָרָם חַזְקִיהּ מָרָץ רְחוּקוָה בָאַלְמָבָל: ²¹ יֹאמֶר יְשַׁעְיוֹן עַל-בֵית יְהוָה: ²² יֹאמֶר יְהוָה שְׁלָמָה וְמִרְוחָן עַל-הַשְׁחִין וְיָחָ: מה אָזְתָּ כִּי אַעֲלָה בֵית יְהוָה:

Chapter 39

¹ בעת ההוא שלח מרדה בלאון בונבלאלון מלך-בבל ספרים ומנחה אֱלֹהִים וחזקיהו ושמע כי חלה ויחזק: ² יישמה על-הַם חַזְקִיהּ וְיִרְאֶם אֶת-בִּנְיָתֵנוּ ³ אֲתִיכְסָפָר וְאֲתִיהְבָּבָג וְאֲתִיהְבָּשָׁמִים וְאֶת | הַשְּׁמָן הַטוֹב וְאֶת כָּל-בָּבָיָת כָּלָיָו וְאֶת כָּל-אָשָׁר נִמְצָא בָא-צָרְתוּ לְאַתָּהָה דָבָר אֲשֶׁר לְאַיָרָם חַזְקִיהּ מָרָץ רְחוּקוָה בָבִיטוּ ובכָל-קָמָשָׁלוּ: ⁴ יֹאמֶר יוֹדָעָה הַבָּנִיא אֶל-מֶלֶךְ חַזְקִיהּ וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ מָה אָמָר | האנשים האלה ומאנ' בָאָו אליך וַיֹּאמֶר חַזְקִיהּ מָרָץ רְחוּקוָה בָאַלְמָבָל: ⁵ יֹאמֶר יְשַׁעְיוֹן עַל-חַזְקִיהּ שָׁמַע דְבָרֵי הָעָם צְבָא: ⁶ הנהן יִמְעַם בְּאַיִם וְנִשְׁאָה | האיראITEMS בָאַוְרָתִי: ⁷ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיוֹן מִפְּנֵי מִשְׁׁפָר יָמָנִים וְקָיוּסְרִיפִים בְּהַיכְלָל בָּבָל: ⁸ יֹאמֶר חַזְקִיהּ על-הַיּוֹם הָהָה בָבָל לְאַיִתָר דָבָר אָמָר יְהוָה: ⁹ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיוֹן מִפְּנֵי מִשְׁׁפָר יָמָנִים וְקָיוּסְרִיפִים בְּהַיכְלָל בָּבָל: ¹⁰ יֹאמֶר חַזְקִיהּ אֶל-יְשַׁעְיוֹן טָב דְבָרַת וַיֹּאמֶר כִּי כָוְתָה שְׁלָמָה וְאמָת בְּנֵי יְהוָה:

² ^{39:2} נכתה | lemma = "נכתה" strong = "H5238" x-morph = "He,Ncfsc:Sp3ms" 39:2

Chapter 40

¹ נחמו נחמו עמי ואמיר אלהיכם: ² דבבו על-לב ירושלים וקראו אלהים כי מלאה צבאה כי נרצה עונגה כי לך מה מיד יהוה כפליים בכל-חטא-תיה: ³ קול קולא במקדר פנו דרך יהוה ושרו בערבה מסלה לאלהינו: ⁴ כל-גיא ינשא וכלהר גבעה ישפלו והיה העקב למישור ו/or-רכסים לבקה: ⁵ נונחה כבוז יהוה וראו כל-בשר-תיזדו כי יהוה דבר: ⁶ קול אמר קרא ואמר מה אקרה כל-בשר ציר וכלה-חסד: ⁷ כי-חציר נבל ציך כי רוח יהוה נשבה בו אוכן חציר העם: ⁸ בesh חציר נבל ציך ודבר-אל-הינו יקום לעולם: ⁹ על הר-גבנה עלייל' מبشرת צוון הרימי בכתם קולר מبشرת וירושלם הרימי אל-תיראי אמריו לעני יהוה הנה אלהים: ¹⁰ הנה אדני יהוה בצחיק יבוא זרענו משלחה לו הנה שכרו אותו וועלתו לפניו: ¹¹ קרעה עזרנו ורעה בזרענו וקצת טלית ובחייקו ישא עלות ונחל: ¹² מי-מ' בפעמי מושל בזרת תכלן וכל-בשלא עפר הארץ וshall בפ' הרם וגבועת במאיינט: ¹³ מירתקן את-ירום יהוה ואיש עצתו יודענו: ¹⁴ את-ירוי נועץ ביבנהו וילמדתו בא-רץ מישפט וילמדתו דעת ודרך בתונות יודענו: ¹⁵ הן גוים כמך גונדו מאפס ותוה וחשובו: ¹⁶ ואל-מי תדענו אל ומיה-דים מות ערכו לו: ¹⁷ ובגנון אין די בער ומחתו אין די עזיה: ¹⁸ כל-הנינים כאן גונדו מאפס ותוה וחשובו: ¹⁹ הנסל נסך חרש וצנץ בזחב יוקענו ורתקות כסף צורף: ²⁰ הנסל תרולעה עץ לא-ירקע יבחר חרש חסם יבקש-לו להכון פסל לא יומוט: ²¹ הלווא מדעו הלווא תשמעו הלווא הגד מראש לכם הלווא הבינתם מוסדות הארץ: ²² היישב על-תיזוג הארץ וישביה כחנבים הנוטה כדך שמילים ומקתם כאהל לשבת: ²³ הנתון רוזים לאין שפטוי ארץ כתהו עשה: ²⁴ אף בל-גונטו אף בל-ירעוע אף בל-שרש גזע וגמ-נשך בהם ויבשו וסערה כקשי תשאמ: ²⁵ ואל-מי תדמיוני ואשווה יאמר קדוש: ²⁶ שאר-מרום ענייניכם וראו מירב-רא אלה המוציא במספר צבאים נילם בשם יקרא מ rob אוניות ואמץ כח איש לא נערך: ²⁷ למה תאמרין עקלב ותדבר ישראל נסורה זרכי מיהוה ומאלני משפטו יעבורי: ²⁸ הלווא ידעת אס-לא שמעת אלהי עולם | יהוּ בָּרוּא קָצָתָה אֶרְצָה לֹא יַעֲפֵר וְלֹא יַגְעֵן אַיִן חָקָר לַתְבָּונָתוֹ: ²⁹ נתן לייער כח ולאין אוניות עצמה ירביה: ³⁰ ויעפו נערום ויגעו וחוחרים כשול יקסלו: ³¹ ורקני יהוה ימליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא ייעפו:

Chapter 41

¹ החרישו אליו אונים ולא-ימים יחליפו כח יגשו איז דברו יחדו למשפט נקורבה: ² מי העיר מקורה צדק יקראהו לרגלו יתנו לפניו גוים ומכלים נך יתנו כעופר חרבו כחש נך קשות: ³ ורדף עבורי שלום אורח ברגלו לא יבו: ⁴ קו-יפעל ועשה קלאה הדות מראש איני יהוה ראשן

והוordinate ברייחים כלם וכשדים באניות רגתם: ¹⁵ אני יהוה קדושכם בורא ישראל מליכם: ¹⁶ כה אמר יהוה הנזון בים קדר ובמים עזים גתיבה: ¹⁷ המוציא רכבים טיל ועוזן וחדו ושכוב בליךומו דעכו כפשתה כבו: ¹⁸ אל-טוךו ואשנות וקדמונות אל-תתבננו: ¹⁹ הנה עשה חדרה עתה תאמחו הלוא מדעה אף אשים במדבר דרך בישמו נחרות: ²⁰ תכבדני חיית השדה תנינם ובוניות יענה כירנתתי במידבר מים נהרות בישמן להשקות עמי בחירות: ²¹ עמדו יצרתי לי תחלתי יספרו: ²² לא-יאתני חנאת יעקב כירעת בי ישראל: ²³ לא-הביבאת לי שעה עלתור זבחיך לא כבדתך במכינה ולא הונעתיך לבוננה: ²⁴ לא-קנית לי בכף קונה ותלב זבחיך לא הרויתני אך העבדתני חמוטאותיך הונעתני בעונתך: ²⁵ אנקו אנקו הוא מחה פשיך למעני וחטאיך לא אזכור: ²⁶ הזכרני נשפה ימד ספר אתה למען תצדקה: ²⁷ אבל הראשו חטא ומיליך פשעו בי: ²⁸ ואחלה שריו קדש ואתנה לחרים יעקב וישראל לדודים:

Chapter 44

¹ עתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: ² כה אמר יהוה עשר ויצרה מבטן יעורה אל-תורא עבדי יעקב וישראל בחרתי בו: ³ כי אצק מים על-צמא ונחלים על-יבש האץ רוחי על-זרעך וברכתך על-আচাইן: ⁴ וצמחיו בבור ציר ערבים על-יבלים: ⁵ זה יאמר ליהוה אני וזה זקראי בשמי יעקב וזה יכתב זו יהוה ובשם ישראל יכנה: ⁶ כה אמר יהוה מלרי ישראל וגאל יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלודי און אלהים: ⁷ נקייכנו זקראי ונידה ועירכה לי משוכןם עד-עלם ואתנות ואשר TABANA יגידו לנו: ⁸ אל-תפקידו ואל-תורתו הלא מאז השמעתיך והגדתיך ואתת עדי הייש אלה מבלודי ואין צור בלידעתך: ⁹ יציר-פסל כלם תהו וחוודותיהם בלייעולו ועדיהם המה בלילה ובלידעו למען יבשו: ¹⁰ מרייצר אל וופל נסר לבתי הזUIL: ¹¹ הן כל-חבריו יבשו וחרשים מהם מאדם יתקבצון כלם יעלמו ופחדו בבשו ייחד: ¹² הרש ברול מעלה ופעל בעולם ובכמהות יצראה ופעלה בזוען כהו גדר-רב ואנו לך לא-שטה מים וויע: ¹³ הרש עצים נתה קו יתארהו בשרד ועשהו במקצתות ובמחוגה יתרהו ועשהו כתבנית איש כתפארת אדם לשבת בית: ¹⁴ לכתילו ארזים וקח תרצה ואלון ויאמץלו בעצייר נטו ארן ונשס יגאל: ¹⁵ והיה לאדם לטבע ויקח מהם ויקח אפר-ישק ואפה לחם אפר-יעפל אל-וישתחוו עשו פסל וסגד-לון: ¹⁶ חזו שרף בכויאל על-חצון בשר יאל זילה ציל ושבע אפר-יחס ויאכער הלא חמותי ראיו או: ¹⁷ שאריתו לאל עשה יפסלו יסгод-לו¹¹ ושתחו ויתפלל אלהו ויאמר הצילני כי אליו אתה: ¹⁸ לא ידע ולא יבינו כי טה מראות עניהם מהשכיל לבתם: ¹⁹ ולאיшиб אל-לבו ולא דעת ולא-תבונת לאמר חזו שרפתי במויאש אך אפייטי על-גמליו לחם אצלם בשר ואכל ויתר לטעבה אעשה לבול עז אסנד: ²⁰ עשה אפר לב הומל הטהו ולא-ציאל את-ינפשו ולא יאמר הלוא שקר בימינו: ²¹ זכר-אליה יעקב וישראל כי עבד-יאתיה יצתריך עבד-לו אתה וישראל לא תנשני: ²² מחתמי כעב פשיך וכעננו חטאיך שובה אליו כי גאלתיך: ²³ רנו שדים כירעה יהוה הריעו תחתיות ארץ פצחו הרם רהה יער וככל-עץ בו כי-גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: ²⁴ כה אמר יהוה גאל יעקב מבטן אנקו יהוה עשה כל נטה שפטם לבני רהע הארץ מי אתי: ²⁵ מפר' אתנות בדים וקסמים יהול משבי חקמים אחר ועתם ישכל: ²⁶ מוקים דבר בעדו ועצת מלאקו ישלים האמר לירושלם תושב ולערוי יהודה תבנינה וחרבותיה אקומות: ²⁷ האמר לצלחה חרביו ונחרתיך אובייש: ²⁸ האמר לכראש רעוי וככל-חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבננה והיכל תוסדים:

"strong= "H5456" x-morph= "He,Vqi3ms" lemma= "סגד" | 11/44:17

Chapter 45

¹ כה אמר יהוה למשיחו לכויש א-שריה-חזקוני בימינו לרד לפניו גוים ומתקני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתים ושערם לא יסגרו: ² אני לפניו אלך והדורים אישר¹¹ דלתות נחששה אשבר ובריתני בצל אלך: ³ גונתני לך אוצרות חיש ומטמוני מסתננים לבען תכל עכiran יהוה הקוזא בשמי אלהי וישראל: ⁴ למן עבדי יעקב וישראל בחורי ואקרא לך בשמל אכבר ולא ידעתני: ⁵ אני יהוה ואין עוד זולתי אין אליהם איזרכ ולא ידעתני: ⁶ למן ידען מחרח-شمש וממערבה כי-אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: ⁷ יוצר אור ובורה חיש עשה שלום ובנורא רע אני יהוה עשה כל-אליה: ⁸ הרעינו שמים מפעל ושחקים וילוד-צדק תפוח-ארץ ופור-רע וצדקה תצמיין חד אני יהוה בראותו: ⁹ הוי באת-יצרו חרש את-חרשי אדקה היאמר חmor ליצרו מה-התעשה וועלן איידים לום: ¹⁰ הוי אמר לאב מה-תולדיל ואשה מה-תחלין: ס כה אמר יהוה קדוש וישראל ויצרו האתונות שאלוני על-בני ועל-פעל ידי תצעני: ¹² אנקו עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שדים וכל-יבאים צוית: ¹³ אנקו העירתך בצדוק וכילד-רכיו אשור הו-יבננה עיר וגולותי ישלים לא במחירות ולא בשחד אמר יהוה צבאות: ¹⁴ כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר-כווש וסבאים אנשי מדיה עלייך יעברו ולך יהו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בר אל ואין עוד אפס אלהים: ¹⁵ אכן אתה אל מסתתר אל-מי וישראל מושיע: ¹⁶ בזשו ונג-נכלהו כלם יחדו הלקן בכלמה חרשי צוים: ¹⁷ ישראל נושא ביהוה תשועת עולמים לאי-תבשו ולא-תכללו עד-עולם עד: ¹⁸ כי אמר-יהוה בורא השדים הוא האלים יציר הארץ ועשה הוא לא-תבשה לא-תתבו ראה לשבת יצירה אני יהוה ואין עוד: ¹⁹ לא בסתר דבר-הזה במקום ארץ חיש לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר-צדוק מגיד מישרים: ²⁰ הקבצנו ובאו התגנשו יחדו פוליטן הגוים לא ידעו הנשאים את-עץ פסלם ומתקפלים אל-אל לא יושיע: ²¹ הגידו והגשו אף יונצו יחדו מני השמייע זאת מקיים מאי הגודה הלוא אני יהוה ואירועד אלהים מבלדי אל-צדיק ומושיע אין

זולתי;²² פונראלי והושעו כל-אפס-ארץ כי אני אל ואין עוד;²³ בנו נשבעתינו וצא מפי צדקה דבר ולא ישב כילו תכרע כל-ברך תשבע זל-לשן;²⁴ אך ביהוה לי אcor צדקנות וען עקיון ובנעו כל הנפרים בו;²⁵ ביהוה יצדקו ותהללו כל-זרע ישראל:

"strong= "H3474" x-morph= "He,Vhi1cs" lemma= "ישר" 11/45:2 אושר | lemma= "עצה" 11/46:11 עצה | lemma= "עזה" 11/46:11 עצה | lemma= "הבר" 11/47:13 הבר | lemma= "בר" 11/47:13 בר"

Chapter 46

¹ כרע בלב-הנס נבזו היו עצבייהם לחיה ולבהמה נשאותיכם עמוסות משא לעופה;² קרסו קרען יחוּן לא וכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה;³ שמענו אליו בית יעהק וכיל-שarity בית ישראל העםם מני-בון הנשאים מנירעם;⁴ ועד-זקנה אני הוא ועד-שיבתך אני אסבל אני עשיתו ואני אשא ואני אסבל ואסבל:⁵ למי תדמיוני ותשועו ותמשלוני ונדרמה;⁶ הולמים זהב-מלים וכסף בקנה וshallו ישכרנו צורף ויעשרו אל יסגדו אפיק-תמחוז;⁷ שאחו על-כתר יסבלחו ונייחתו תחתיו ויעמד מפקומכו לא ימיש אפיק-יעתק אלין ולא יענה מצרתו לא יושענו;⁸ זכרו את והתאששו השיבו פושעים על-לב;⁹ זכרו ראשנות מעולם כי אני אל ואני עוד אליהם ואפס כמוני;¹⁰ מגיד מראשת אחורי ומוקדם אשר לא-נעשו אמר עצתי תחום וכלה-פצי אעשה;¹¹ קרא מצרח עט מארץ מרחק איש עצה;¹² אפיק-בדותי אפיק-אביאנה יצרתני אפיק-עשנה;¹³ שמעו אליו אבורי לב הרחוקים מצדקה;¹⁴ קרבתי צדקתי לא תרתק ותשועתי לא תאתר ונתתי בצדון תשועה לישראל תפארתך:

"strong= "H6098" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" lemma= "עזה" 11/46:11 עזה | lemma= "עזה" 11/46:11 עזה | lemma= "הבר" 11/47:13 הבר | lemma= "בר" 11/47:13 בר"

Chapter 47

¹ דרי | ושבי על-עפר בתולת בת-בבל שביל-ארץ און-כסא בת-כשדים כי לא תוספי יקרוא-לך רכה ועגה;² קתני רתים וטחני גומח גלי צמתך חיפוי-שביל גלי-שוק עברי נחרות;³ תנען ערוּת גם תראה חרופתך נגם אוך ולא אונגע אכם;⁴ נאלנו יהנה צבאות שכך קדוּש ישראל;⁵ שבוי דום ובאי בחשך בת-כשדים כי לא תוספי יקרוא-לך גברת ממלכות;⁶ קצפתני על-עמו חללית נחלתי ואתנמ בידך לא-שםת להם רחמים על-זקן הקבצת ערך מאד;⁷ ותאמורי לעולם אתה גברת עד לא-שםת אלה על-לבך לא זכרת אחריתה;⁸ עטה שמעיזאת עדינה היושבת לבטח האمرا בלבבה אני ואפסי עוד לא אשכ אלמנה ולא אדע שכך;⁹ ותבאה לך שת-ישראל רגע ביום אחד שcool ואלמן כתפם בא עלייך ברב כשפיך בעצמת חברון מאד;¹⁰ ותבטחך ברענן אמרת אין ראיini חכמתך ועתה היא שובתך ותאמורי בלבך אני ואפסי עוד;¹¹ ובאו עלייך רעה לא תדע שחרה ותפל עלייך היה לא תולכי כפירה ותבא עלייך פתאם שאה לא תדע;¹² עקדינא בחבריך וברב כשפיך באשר בזעת מנעריך אויל תוכלי הוועיל תערוץ;¹³ נלאית ברב עצתי ועמדונא ווישער הברך;¹⁴ שלמים החזים בכנכבים מודעם לחדשים מאשר באו עלייך;¹⁵ הנה הין קחש אש שרפתם לא-איצילו את-נפשם מידי להבה אין-גחלת לחלם אוור לשבת גדי:

"strong= "H1895" x-morph= "He,Vqp3cp" lemma= "הבר" 11/47:13 הבר | lemma= "בר" 11/47:13 בר"

Chapter 48

¹ שמעוזאת ביה-יעקב ההקראים בשם ישראל וממי יהונה יראו הנשבעים | בשם יהוה ובאליהו יראו ניכרו לא באמת ולא בצדקתו;² קיד-עיר הקדש נקרוא ועל-אליהו וישראל נסמכו יהוה צבאות שכם;³ הראשנות מאן הנדי ומי יראו ואשימים פתאם עשייתו ותבאננה;⁴ מדעתך כי קשה אתה וגדי ברצל ערכך ומצחך נחושה;⁵ ואגיד לך מאי בטרם תבאו השמעתיך פר-תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום;⁶ שמעת חזה כליה ואתם הלויא תפיזו השמעתיך חדשות מעתה ננצחות ולא ידעתם;⁷ עטה נבראו ולא מאן ולפניהם ולא שמעתם פר-תאכזר הינה וידעתין;⁸ גם לא-ישמעת גם לא ידעת גם מאן לא-פתחה אמר כי דעתך בזנד תפוז ופשע מבטן קרא לך;⁹ למן-שם אאריך אפי ותלהתי אחסטך לך לבלתי הカリיתך;¹⁰ הנה צרפתיך ולא בסוף בחרותיך בדור עני;¹¹ למפני למעני עשה כי איך יתול וכובזני לאחר לא-איתן;¹² שמע עלייך יעקב וישראל מקריאו אני יהוא אני ראשון אף איזדי; יודה הארץ ומיינו טפהה שכימים קנא אני אליהם יעבדנו יחיק;¹³ הקבצו כלכם ושמעו מי בכם הניד את-אליה יהוה האבוי יעשה חפצ'ן בבל וורען כשדים;¹⁴ אני אני דברתני אפיק-קראיו הביאתיו והצליח דרכו;¹⁵ קרבנו אליו שמעוזאת לא מראש בסתר דבורייך בדרכך תלך;¹⁶ לאו הקשכת למצוותיו וויה נברה-שלומן וצדקה נגלי הים;¹⁷ והוה נאלך קדוש וישראל אני יהוה אל-לך להעליל מדורייך בדרכך תלך;¹⁸ לאו הקשכת למצוותיו וויה נברה-שלומן השמיעו זאת הוציאו עד-קכח הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב;¹⁹ ולא צמאו בחורבות הולכים מים מצור הזיל למו ובקע-צ'ור וינבו יום;²⁰ און שלום אמר יהוה לרשעים:

Chapter 49

שמעו אילים והקשייבו לאמים מתרחק יהוה מבטן קראני ממעיו אמי הזכיר שכו:² יושם פוי חרבך חזה באצל ודין החביני וישומנו לחץ ברור באשפותו הסתרוני;³ ויאמר לי עבדיך אתה ישראל אשריך אחותיך אתחפאו: ⁴ אמי אמרתי לך נגעתי לתוכה והבל כתמי קליחי אכן משפטינו אתיהנה ופעלתינו את-אליה;⁵ עתה | אכר יהוה יצורי מבטן לעבד לו לשובב יעקב ונציר;⁶ וישראל לו¹ אסף ואכבד בעיניו יהוה ואלני גנה עין: ⁶ יואמר נקל מהיותך לי עבד להקים את-שבטי יעקב ונציר;⁷ וישראל להשיב נומתיהם לאור גנים להוות ישועתי עד-קצתה הארץ;⁸ כה אמר יהוה גאל וישראל קדשו לבזה-נפש למתחב גוי לעבד משלים מלכים וראו וקמו שרים וושתחו למן יהוה אשר נאמנו קדש וישראל ויבחרך;⁸ כה | אכר יהוה בעת רצון עניתי ובוים ישועה עצרתיך ואחריך ואתנוך לברית עם להקים ארץ ונחלות שמקות: ⁹ לאקוր לאסורים צאו לאשר בחשך הגלן על-דריכים ירע ובכל-שפויים מריעים;¹⁰ לא ירבעו ולא יצמאו ולא-יכם שרב ושם שיכרחקים ינהגם ועל-מבעדי פים נהלים;¹¹ ושמתי כל-הרי לדרך ופסלתי ירכום: ¹² הנה אלה מרחוק יבואו והנה אלה מצפון וממערב אלה מארץ טנים;¹³ רען שדים וגiley ארץ ופצח;¹³ הרים רנה כינחם יהוה עמו ועינו ירחים;¹⁴ ותאמור ציוו עזבי יהוה ואדני שכני;¹⁵ התשכחasha על-לה מرحم בזבינה גם-אללה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: ¹⁶ הן על-כפים חקתי חומרתי נגיד תמיד: ¹⁷ מהרו בנין מהriseך ומחרבייך מפרק יצאו;¹⁸ שא-יסביב עיניך וראי כלם נקבעו באודר ח'יאני נאמ-יהנה כי כלם ענדי תלבשי ותקשרים ככה: ¹⁹ כי חרבנ'יר ושמל'יר וארץ הרסתיר כי עתה תצרני מישוב ורחקו מבלעוור: ²⁰ עוד יאמכו באזניך בני שליך צר'יל המקום גשר'יל ואשבה: ²¹ ואמרת לבבך כי יולדלי את-אללה ואני שכלה גלמודה גלה | וסורה ואלה מי גולן הן אני נשארתי לבדי אלה איפה הם;²² כי אמר אדני יהוה הנה אשא אל-גנים צדי ואל-עפים ארומים נספי והביאו בנור' בלחוץ ובנטיר על-לכטת תנשנה;²³ וההי מלכים אמונך ושורתיהם מינק'טיך אפיקים ארץ ושתחו ולך ועפר רגלייך ילחכו וידעת כי-אני יהוה אשר לאי-בשו קני;²⁴ כי-כח מגבור מלוקן ואם-שבוי צדיק ימלט;²⁵ כי-כח | אמר יהוה גם-שבוי גבור' יקח ומלקום ערץ ימלט ואת-יריבך אנכי ארב ואת-בניך אנכי אושיע;²⁶ והאכלתי את-מונך את-בשים וכעסיס דםם ישקרון יידענו כל-בשר כי אני יהוה מושיעך ונאלך אביך יעקב:

¹¹ לא | lemma= "H3808" x-morph= "He,Tn" =lemma=" לא" 49:5

¹² נצרי | lemma= "נצר" x-morph= "He,C,Vqsmpc" =lemma=" נצרי" 49:6

¹³ ופצח | lemma= "H6476" x-morph= "He,Vqj3mp" =lemma=" ופצח" 49:13

Chapter 50

כה | אכר יהוה אוּזֵה ספר כריותם אמכם אשר שלחתיה אוּזֵה מונשי אשר-מקרתי אתכם לוּזֵה בעונתיכם נמכרתם ובפשיעיכם שלחה אמכם:² מדוע באתי ואיש קראתו ואין עונה הקצור קצורה ידי מפוזות ואם-איירבי כח להציג הן בגערתי אחרבך נם אישים נחרות מדבר תבש דגנתם מאין מים ותמת באזקה:³ אלביש שעחים קדשות ושה אשימים כסותם:⁴ אדני יהוה נתן לי לשון למוחים לדעת לעוט את-יעשך דבר יער | בברך בברך עיר לו אין לשמע כלמות עליון לנכלהני שעליון שמות פני כחלמש ואדע כילא אbowש:⁸ קרוב לмерיטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק: ⁷ אדני יהוה יענ'רלי עליון לנכלהני עליון שמות פני כחלמש ואדע כילא אbowש: מצד'קי קי-יריב את עמדעה ייחד מיבעל משפטו ייגש אל: ⁹ הן אדני יהוה יענ'רלי מיריאו ורישענ'י הון כלם כגבג יבלו עש ואכלם:¹⁰ בכם ירא יהוה שמע בקען עבדנו אשר | קהר חשים זיין נהלו בטע שם יהוה וישען באלהו: ¹¹ הן לכם קדחי אש מאזני זיקות לכון | באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היתה-זאת לכם למעצבה תשכון:

Chapter 51

שמעו אילי רדיי צדק מבקשי יהוה הביטו אל-צור חצבותם ואל-מקבת בור נקרותם:² הביטו אל-אברם אביכם ואל-שרה תחוליכם כירחך קראתיו ואברכוו וארבבו:³ כינחם יהוה ציון נחם כל-חרבתיה וישם מדברה cellpadding וערבתה כניריהה שנון ושמחה ימצעה בה תזקה וקזול זמרה:⁴ הקשיבו אליו עלי ולאותי אליו האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארינו: ⁵ קרוב צדוק יציא ישעי וזרע עכימים ישפטו אליו אים יקו ואל-זרע ייחלו:⁶ שאו לשעים עיניכם והביסו אל-הארץ מתחת כירשימים העשן נמלחו ואל-כך כבגד תבלה וшибקה כמוכן ימושתו ויושעתי לעולם תהיה וצדקה לא תחת: ⁷ שמעו אליו ידעך עם תועתי לבם אל-תיראו חרפת אנווש ומגדפתם אל-תחתך: ⁸ כי כבגד יאכלם לשל וככבר ואכלם סס וצדקה ליעולם תהיה ויושעתי לדoor דווים:⁹ עורי עורי לבש-יעז רעו יהוה עורי כמי קדם דורות עולמים הלאו את-היא המחצבת רהב מחוללת תנין:¹⁰ הלאו את-היא המחרבת ים כי תהום רבה השמה מעמקיהם דורך עבר גואלים:¹¹ ופדיי יהוה ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם שנון ושמחה ישגון גנוו ואנחתה:¹² אנכי אכן הוא מנחכם פ'יאת ותראוי מאנוש מוותם ומבן-אדם חייך יתכן:¹³ ותשכח יהוה עשם נטה שמיים ויסך ארץ ותפלח תקיעד כל-הימים מפני חפת המכזיק כאשר כונן להשחתת ואיה חמת המכזיק:¹⁴ מחר צעה להפתח ולא-ימכות לשחת ולא-יחסר לחמו:¹⁵ אנכי יהוה אל-היה רגע הים ויהמו גלו יהוה צבאות שכו:¹⁶ ואשים דבריך בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמיים וליסך ארץ ולאמר לציוו עמי-אתה:¹⁷ התעורי

ההעורי קומי ירושלים אשר שתית מידי והוא את-כוס חמתו אתי-קבעת כוס התרעלת שתית מצית: ¹⁸ און-מנהלה לה מכל-בניהם ולדה ואין מחזק בידה מכל-בניהם גדלה: ¹⁹ שטים בהה קראליר מי יונד לר השד והשבר והחרב מי אונחך: ²⁰ בונר עלפו שכבו בראש כל-חווצת כתוא מכם המלאים חמתי-יהוה גערת אל-היר: ²¹ لكن שמעיר-א זאת עניה ושכורת ולא מיין: ²² קה-אמר אדנייך יהוה ואלהיר יריב עמו הנה לך-חתי מינך את-כוס התרעלת אתי-קבעת כוס חמלו לאי-טסיפי לשותה עוד: ²³ שמתיה ביד-מוגן אשרא-אקרו לנופש שתי ובערבה ותשמי כארץ גור וכחוץ לעברים:

Chapter 52

¹ עורי עורי לבשי עז ציון לבשי | בגין תפארתך ירושלים עיר הקדש כי לא יוסיף יבא-בר עוד ערל וטמא: ² הנטערוי מעפר קומי שבוי ירושלים התפתחו ¹¹ מוסרי צוארך שביה בת-ציוויס ³ כיכאה אכר יהוה חנום נמיכרטם ולא בכסף תנאלו: ⁴ כי אמר אדנייך יהוה מצרים ורד-עפני באנשנה לגור שם ואשור באפס עשהו: ⁵ ועתה מלדי-פה ואמי-יהוה כיל-קוח עקי חם משליו ¹² ולהילול נאמ-ירוה וממיד כל-היום שמי מנאץ: ⁶ لكن ידע עמי שמי לבן בין-ההוא כי-אני-היא המכבר הנני: ⁷ מה-נאנו על-ההרים רגלי מבשר ממשמע שלום מבשר טוב משמייע ישועה אמר לציון מלך אל-היר: ⁸ קול צפר נושא קוול וחזון כעון בעין ירוא בשוב והוה ציון: ⁹ פצחן רגענו ויחנו חרבות ירושלים כרנום יהוּר עמו אאל וירושלם: ¹⁰ קשף יהוה את-דרונו קדשו לעיני כל-הימים וואו כל-אפס-ארץ את ישעת אל-הנוּס: ¹¹ סורו סורו צאו משלם טמא אל-תגענו צאו מותולו הברו נשאי כל-ויהוה: ¹² כי לא בחזקון תצאו ובמנסה לא תלכו כירחך לפניכם והוה וכמאספכם אל-הן ירושאל: ¹³ הנה ישכיל עבדי ירומ ונשא ובבה מאד: ¹⁴ כאשר שמקו עלין רבבים כרמישת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: ¹⁵ כן זה גוּם רבם עלין יקפאן מלכים פיהם כי אשר לא-א-ספר להם ראו ואשר לא-א-שמעו התבוננו:

52:2 התפתחו | lemma=فتح x-morph="He,Vtv2mp" strong="H6605a" | ¹¹
52:5 משלו | lemma=משל x-morph="He,VqrmSC:Sp3ms" strong="H4910" | ¹²

Chapter 53

¹ כי האכין לשמעתנו וזרוע יהוה על-מי נגלהה: ² צועל כוינק לפניו וכשרש מארך צזה לא-תא-לו ולא הדר ווראחו ולא-ימראה וחכמיהו: ³ בזיה וחקל אישים מכאבוט ויזען חלי וכמסתר פנים מלנו נבזה ולא חשבנהו: ⁴ און חילינו הוא נשל ואמכא-בינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגע מכה אל-הרים ומענה: ⁵ והוא מחלל מפשענו מדקא מעוננתנו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא-לנו: ⁶ לנו כצאן תעינו איש זרכו פיננו יהוה הפשיע בז און-כלנו: ⁷ נגש והוא נגענה וא-ויפתח-פיו כשה לטבה יובל וכתרל לפנין גזיה נאלמה ולא יפתח פיו: ⁸ מעוצר וממשפט לחק וא-ת-דוּזון מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: ⁹ ייתן את-ראשים קברו וא-ת-夷-שר במתו על לא-חכם עשה ולא מרמה בפיו: ¹⁰ ויהיה חוץ דכאו החלי אם-תשימים אשם ונפשו וראה צרע יאריך ימים ותפש יהוה בדין וצלה: ¹¹ מעולם נפשו וראה ישבע בדעתו וצדיק עבדי לרבבים ועונתם הוא וסבל: ¹² لكن אמל-קלו ברבים וא-ת-עצומים וחולק שלל תחת אשר הערה למאות נפשו וא-ת-פשעים נמינה והוא חטא-רבבים גשא ולפשעים יפצעו:

Chapter 54

¹ רני עקרה לא ילדה פצחי רגה וצחי לא-תלה כירבבים בני-שוממה מבני בעולה אמר יהוה: ² הרחיבי | מה-הן אהלך ווירעות משכנוטין טו אל-תחסכי הארוכי מיטריך ומדמיר חזקי: ³ כיריכון ושמאל תפרצוי וזרען גוּם יירש וערם נשמות יושבו: ⁴ אל-תיראי כי-לא תבושו וא-תכלמי כי לא-תחפורי כי בשת עולמי תשחחי וחורת אל-מנוחיך לא-טכרי-עד: ⁵ כי בעילו עשיר יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל-הארץ יקרא: ⁶ כירא-שה עזובה וצובת רוח קא-ר יהוה ואשת נערום כי תמאס אמר אל-הוּר: ⁷ ברגען קיטון עזבתין וברחמים גדים אקברא: ⁸ בsharp קא-ר הסטרתי פנו רגען מפרק ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: ⁹ כי-מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מירנה עוד על-הארץ כן נשבעתי מקא-ר עליו ומוגער-ה: ¹⁰ כי ההרים ימושו והגביעות תמושנה וחסדי מתן לא-ימוש וברית שלומי לא-תפנות אמר מרחמר ויהוה: ¹¹ ענניה סערה לא-נתמה הנה אונכי מרבץ בפוא-א-בון וסידתיך בפסירום: ¹² ושותמי כדכ' שמשתון ושעריך לא-בוני אק-כח וכל-גבולן לא-בוני-חפץ: ¹³ וכל-בניך למוני יהוה ורב שלום בנור: ¹⁴ בא-זקה תוכני רחוך מעשך כי-לא תיראי וממחטה כי לא-ת-קניב אל-הן: ¹⁵ כן גור יגור אפס מאותי מיגר אתך עליו ופול: ¹⁶ הנה ¹⁵ אונכי בראתי חרש נפוץ באש פחים ומוציא כל-למעשהו וא-ב-ר-א-ת-מי-ש-ח-ת ל-ח-ב-ל: ¹⁷ כל-כל-י יציר עליו לא צלח וכל-ל-שון תהום-א-ת-ל-ר למשפט תרשיע זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאמ-יהוה:

54:16 הנה | lemma=הנה x-morph="He,Tm" strong="H2009" | ¹⁵

Chapter 55

¹ הִיֵּה כַּלְצָמָא לְכֶם לְמֹת וְאֲשֶׁר אַיִלּוֹ כֶּסֶף לְכֶם שְׁבָרוֹ וְאַכְלוֹ וְלְכֶם שְׁבָרוֹ בְּלֹא־כְּסֶף וְבְלֹא־לְחֶם
וַיַּעֲשֶׂם בְּלֹא לְשָׁבָעָה שְׁמַעַן שְׁמַעַן אֱלֹהִים וְאַכְלָדְתָּבוֹ וְתַעֲנַג בְּדָשָׁן נַפְשָׁם:² הַטּוֹ אֶזְנָכֶם וְלְכֶם אֱלֹי שְׁמַעַן וְתַחַנְיָנֶם נַפְשָׁם וְאַכְרָתָה לְכֶם בְּרִית
עוֹלָם חֶסֶד דָּיד הַנְּאָמָנִים:⁴ הַדָּעַן עַד ? אָמִינִים נַמְתַּיְנוּ גְּנִיד וְמַצְוָה לְאָמִינִים:⁵ הַגָּן גַּוְיִלְאָדְתָעַ תְּקָרָא וְגַוְיִלְאָדְתָעַ אֱלֹיר וְרַזְוֹצָו לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהִיךְ
וְלְקַדְשָׁךְ וְשִׁרְאָל כִּי פָאָרָךְ:⁶ דָּרְשָׁוּ קְרָאוּ בְּהַמִּזְבֵּחַ קְרָאוּ בְּהַיּוֹתָו קְרָאוּ בְּהַיּוֹתָו
וְאַל־אֱלֹהִינוּ כִּי־יַרְבָּה לְסָלֹום:⁸ כִּי לֹא מְחַשְּׁבָתִי מְחַשְּׁבָתֵיכֶם וְלֹא דְּרָכֵיכֶם דְּרָכֵי נָאָם יְהוָה:⁹ כִּי־גַּבְהָהוּ שָׁמִים מְאָרֶץ כִּי־גַּבְהָהוּ דְּרָכֵיכֶם
וּמְחַשְּׁבָתִי מְמַחְשָׁבָתֵיכֶם:¹⁰ כִּי אָשָׁר וְידֵי הַגָּשֶׁם וְהַשְּׁלָג מִן־הַשְּׁלָמִים וְשָׁפָה לֹא יַשּׁוב כִּי אָמֵר־הָרָה אֶת־הַאֲרִץ וְהַולְדָה וְהַצִּימָה וְנַתַּן יוֹלָעַ
לְזֹועַ וְלְחַמַּת לְאַכְלָה:¹¹ כִּי יְהוָה דָּבָרִי זָכָר וְצָאָר מִפְּנֵיכֶם רָנָה וְכָל־עַצְיָה אֶת־שְׁדָה יְמַחְאָרֵךְ:¹² כִּי־בְּשָׁמַחַת
תַּצְאָו וּבְשָׁלֹום תַּכְלִילוּ הַהֲרִים וְהַגְּבֻשׁוֹת יַפְצַחוּ לִפְנֵיכֶם רָנָה וְכָל־עַצְיָה אֶת־שְׁדָה יְמַחְאָרֵךְ:¹³ תַּחַת הַגְּנַעַצּוֹן יַעֲלָה בְּרוֹשׁ וְתַחַת הַסְּרִיף יַעֲלָה
הַדָּס וְהַיָּה לְיְהוָה לְשָׁם לְאַוְלָם לְאַיְרָת:

"strong= "H8478" x-morph= "He,R" lemma= " מתחת | 11/55:13

Chapter 56

¹ כִּי אָכָר יְהוָה שָׁמָרוּ מִשְׁפָּט וְעָשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרָובָה יְשֻׁועָתִי לְבָאוֹ וְצְדָקָתִי לְהַגְּלֹתִי:² אֲשֶׁר־אָנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבְנֵאָדָם יִחְזִיק בָּהּ שְׁמָר שְׁבָת
מְחַלְלָוּ וְשָׁמְרָוּ יְדוֹן מְעָשָׂות כְּלִירָעָס:³ וְאַל־יִאָמֶר בְּרַחֲנָכֶר הַגְּלֹהָא כִּי־קְרָובָה יְהוָה עַל־עַמּוֹ וְאַל־יִאָמֶר־הַסּוֹרִיס הַן אֲנֵן עַצְמָה:⁴ כִּי־הָאָמָר יְהוָה לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמָרוּ אֶת־שְׁבָתוֹנִי וּבְחוֹרָבוֹ אֲשֶׁר חָפְצָתִי וּמְחַזְיקִים בְּבָרוּתִי:⁵ נִנְתַּתִּי לְהֶם בְּבִיטִי וּבְחוֹמָתִי יְדֵי
וְשָׁם טֹב מְבָנִים וּמְבָנּוֹת שֶׁם עַולְמָא אַתְּנָלָוּ אֲשֶׁר לֹא יִכְרֹתָה:⁶ וּבְנֵי הַגְּלֹהָא עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת־שָׁם יְהוָה לְהִיאָוֹת לוֹ לְעַבְדִּים
כְּלִשְׁמָר שְׁבָת מְחַלְלָוּ וּמְחַזְיקִים בְּבָרוּתִי:⁷ וּהַבְּאוֹתִים אֶל־הָרָה קָדְשִׁי וּשְׁמַחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עַוְלָתִים וּזְבָחִים לְרַצּוֹן עַל־מִזְבְּחִי כַּוּ בִּיטִי
בְּיִתְּתְּפָלָה יְהָנָא לְכַלְּהָעָפִים:⁸ נָאָם אַדְנָי וְהָוָה מִקְבָּץ דְּתָמִי יְשָׁרָאֵל עַד אַקְבָּץ עַלְיוֹן לְנַקְבָּצָיו:⁹ כִּי חִיטָּוֹן שְׁדֵי אָתָיו לְאַכְלָל כְּלִיחִיטָּוֹן בִּיעָרָס:¹⁰ צְפּוֹן¹¹ עָרִים כָּלָם לֹא יִדְעּוּ כָּלָם כְּלָבִים אַלְמִים לֹא יִוכְלּוּ לְבָנָח הַיִּם שְׁכָבִים אַהֲבִי לְנוּם:¹² וּהַכְּלָבִים עַזְרָנָפָשׁ לֹא יִדְעּוּ שְׁבָעה וְהַמָּה
עַיִם לֹא יִדְעּוּ הַבָּין כָּלָם לְדָרְכָם פָּנוּ אִישׁ לְבָצָעָו מִקְחָה:¹³ אַתְּאָוָה אַקְמָה־יְהָוָה וְנַסְבָּא שְׁכָר וְהַיָּה כְּזָה יְמָם מִפְּרָגָד גְּדוֹלָה גְּמָרָה מִאָדָ:

"strong= "H6822" x-morph= "He,Vqp3cp" lemma= "צְפּוֹן | 11/56:10

Chapter 57

¹ הַצְּדָקָה אָבֵד וְאַיִשׁ שָׁם עַל־לְבָב אַנְשֵׁי־חַסְדָּךְ אַסְפִּים בָּאוּ מִבְּנֵי כִּימְפָנִי הַרְעָה נָאָסֶר הַצְּדָקָה:² בְּנָא שְׁלָוָם וְנוֹחוּ עַל־מְשֻׁכְבָוֹתָם הַלְּרָא
כְּחָנוֹן:³ וְאַתָּם קְרֻבָּיָנָה בְּנֵי עַזְנָהָא זָרָע מְנָאָר וְתַחַנְהָה:⁴ עַל־מַיִּן תַּתְעַנְגּוּ עַל־מַיִּן תַּחַנְהָה:⁵ כִּי־גַּדְעָן הַגְּנָמִים אַבְלָים תַּחַת כְּלָעֵץ רָעֵן שְׁחָטִי הַוְּלִידִים בְּנֵחָלִים בְּנֵחָלִים תַּחַת סְעִיף הַסְּלָעִים:⁶ בְּחַלְקִינָמָל חַלְקָר הַם הַם גּוֹרְלָר גּוֹדְלָהָם שְׁפָכָת נְסָר
הַעֲלִית מִנְהָה הַעַל אַלְהָא אַנְחָם:⁷ עַל הַרְגִּבָּה וּוְשָׁא שָׁמַת מִשְׁכָבָר גַּמְשָׁש עַלְתִּי לְזָבָח זָבָח:⁸ אַתָּה הַדָּלָת וְהַמְּזָה שְׁמָת זְרָנָר כַּי מַאֲתִי
גִּלְיָת וְתַעֲלִי הַרְחַבָּת מִשְׁכָבָר וְתַכְרִתָּלָר מִתְּמַמָּה מִשְׁכָבָמִים יְדֵחָת:⁹ וְתַשְּׁרִי לְמַלְךָ בְּשָׁמְנוֹ וְתַרְבִּי וְתַחְמִרִי וְאַוְתִּי לְאַזְרָת
וְתַשְׁפּוֹלִי עַד־שָׁאוֹל:¹⁰ בְּבָבְרַדְרָקְנָעָת לֹא אָמְרָת נֹאָשָׁח חִיט זִיךְרָמָא עַל־מַיִּן לְאַחֲלָת:¹¹ אַתְּהָמִי דָּאָת וְוִירָאִי כִּי תַּכְּבִּי וְאַוְתִּי לְאַזְרָת
לְאַשְׁמָת עַל־לְבָב הָלָא אָנָי מַחְשָׁה וּמַעְלָם וְאָוֹתִי לְאַתְּיָא:¹² אָנוּ אַגְּדָד זְדָקָת וְתַאֲמִרָה כִּי־בְּזַעֲקָר וְצִילָר קְבּוֹזִיר
וְאַתְּכָלָם וְשָׁאַרְזָם יַקְהַבָּל וְהַחְסָה בְּיַיְנָלָא אַתְּיָא זְרָעָה וְיִירָשָׁה הַרְקָדָשִׁי:¹⁴ וְאַמְרָס סְלוֹסִילָוּ פְּנוּדָרָה הַרְקָמוֹ מְכַשּׁוֹל מְדָרָר עַמִּיס¹⁵ כִּי כָּה אָמָר
רַם וְנָשָׁא שָׁכָן עַד־זְקוֹנָשׁ שָׁמָוּ מְרוּם וְקַדְשָׁו אַשְׁכָּן וְאַתְּזָכָא וְשְׁפָלָרָה לְהַחֲיוֹת רָום שְׁפָלָים וְלְהַחֲיוֹת לְבָבָדָים:¹⁶ כִּי לֹא עַל־לְעָרִיב
וְלֹא לְצָחָזָר כִּירָוֹת מְלָפְנֵי יְעָטָף וְוִשְׁלָוֹת אַנְחָי עַשְׂתִּי:¹⁷ בְּעָנוּ בְּעָנוּ קָצָפָתִי אַזְרָה וְקַדְשָׁו אַזְרָה
רַאֲתִי וְאַרְפָּאָהוּ וְאַנְחָהוּ וְאַשְׁלָמָה נִחְמָמִים לוֹ וְלַאֲבָלוֹ: ¹⁹ בָּנוּרָא נִבְּרָא שְׁפָטִים שְׁלָוָם | שְׁלָוָם לְרַחֲקָה וְלַקְרָוב אָמָר יְהוָה וּרְפָאָתִי:²⁰ וְהַרְשָׁעִים
בִּים נְגַרְשָׁנִי הַשְּׁקָטָלָא יָוְלָן וְיִגְרָשָׁנוּ מִיקְמוֹ רַפְשׁ וְטִיטָה:²¹ אַיִן שְׁלָוָם אָמָר אַלְהָי לְרַשְׁעִים:

"strong= "H5108" x-morph= "He,Ncmsc" lemma= "נִבְּרָא | 11/57:19

Chapter 58

¹ קְרָא בְּגַרְוֹן אֶל־תְּחַשָּׁר כְּשׂוֹפֵר הַרְמָם קְוַלָּק וְהַגָּד לְעַמִּי פְּשָׁעָם וְלִבְית יְעַקְבָּנָה חַטָּאתָם:² אַזְוֹתִי יּוֹם יְמָם יְדָרְשָׁו וְדַעַת דְּרָכִי יְחַפְצָזָן כְּגַ�י
אֲשֶׁר־צְדָקָה עֲשָׂה וְמִשְׁפָּט אֲלָהָוּ לֹא עַזְבָּנִי יְשָׁאָלוּנוּ מִשְׁפָּטִי־צְדָקָה קְרָבָתָא אֲלָהָוּ וְחַפְצָזָנוּ:³ לְמֹתָא צְמָנוֹ וְלֹא רָאִית עַנְיוֹנוּ נִפְשָׁנוּ וְלֹא תַּדְעַתָּה גַּם בַּיּוֹם

צמכם תמצאו ותחפץ וכל-עצביכם תנגשנו:⁴ הן לריב ומצה תצמו ולהכות באגרוף רשות לא-תצומו כיום להشمיע במרקם קולכם: ⁵ הכהה יהיה צום אבחורה יום עזות אדם נפשו הלבךanganן ראשו ושק ואפר יציע הלה תקראותם ויום רצון לירעה:⁶ הלווא זה צום אבחורה פטム חרצבות רשות התה אגדות מוטה ושלוח רצוצים חפשים וכל-מוטה נתנקו:⁷ הלווא פרס לרעב לחמלך ונענימם מרדוקים תעבאי בית כי-תראה ערם וכסייתו ומבשרך לא תתעלם:⁸ אז יבקע כשמור אווך וארכתך מהנה תצמח והלך לפניה צדקה כבוד יהוה יאספק:⁹ אז תקרה יהוה עינה תשוע ויאמר הנני אמת-תסיר מותך מוטה שליח אכבע ודבר-און:¹⁰ ותפק לרעב נפשך ופוש ונעה תשבע ורוח בחשך אווך ואפלתך צחררים:¹¹ ונחר יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך עצמתייך יתליך והיית נגן רוח ומכומא לים אשר לא-יזכבו מיימי:¹² ובבנ' מפרק חרבות עולם מוסדי דור-ידור תקים וקנא לך גדר פרץ משגב נתיבות לשבת:¹³ אמת-תשיב משגב רגלאן עשות חפציך בנים קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וככדתו מעשות דרכיך מצוא חפצך ודבר דבר:¹⁴ אז תענג על-ירעה והרכבתך על-במאות¹⁵ ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פיו יהוה דבר-וס

"strong= "H1116" x-morph= "He,Ncfsc lemma= במתה | 58:14 ॥

Chapter 59

¹ הן לא-קצרה יד-ירעה מהושיע ולא-כבודה אצנו משקעו:² כי אמת-עונותיכם בין אליהם וחטא-תיכם הסתיו פניהם מכם משקעו:³ כי כפים נג אלו בדם ואכבותיכם בעון שפטותיכם דבר-ישקה לשונכם עולה תהגה:⁴ איז-קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוח על-תיהו ודבר-ישוא הרו عمل והolid און:⁵ ביצי צפוני בקעו וקורו עכבייש יארגו האכל מביציהם מוות והזורה תעבקע אפעה:⁶ קורייהם לא-ירינו לבגד ולא יתכסו במעשייהם מעשי-און וועל חקס בכיפיהם:⁷ רגילהם לען ויצו ומהרו לשופר זם נקי מחשבותיהם מחייבת און שד וsharp במסלוותם:⁸ רגילהם לען ויצו ואין משפט במעגולותם נתיבותיהם עקשנו להם כל-זכר בה לא ידע שלום:⁹ על-כן רחך משפט מפונו ולא תשיגנו צדקנה לאור והנה-חישך לנגות באפלות נהלה:¹⁰ גששה כערום קיר וכאיין עינם גששה כשלנו בצחירות כבש בأشניהם כמותם:¹¹ נחמה כביבים קלנו וכינויים הנה נגעה נקעה לשופר אין לישועה רחקה מפנינו:¹² קירבו פשעינו נגדר וחטא-תינו עונתה בנו כירפ-שעינו אנתנו ועונתינו ודענות:¹³ פשע וכחשי ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר-ישק וסורה הרו והגנו מלך דבר-ישקה:¹⁴ והסיג אחר-משפט וצדקה מורתן מעמד כי-כילה ברחווב אמלת ונכחלה לא-יתוכל לבקש:¹⁵ ותהי האמת עדרת סר מרע משותול וירא יהוה וירע בעינו כי-און משפט:¹⁶ וירא כי-און איש ושותוקם כי-און מפצע וחשע לו זרען וצדקה היה סמקתיה:¹⁷ וילבש צדקה כשרון וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת וויט כמיעל קנאה:¹⁸ecal גמלות כתעל ושלם חמפה לצרין גמול לא-בון לא-ים גמול ושלם:¹⁹ ויראו ממערב את-שם יהוה וממורח-ישמש את-כבודן כי-יבוא כנהר-זר רוח יהוה נססה בנו:²⁰aba לציון גואל ושבוי פשע ביעקב נאם יהוה:²¹ ואני זאת בריתך אותם אכבר יהוה רוחי אשר עלייך ודבורי אשר-שמעתי בפיך לא-ימשו מפיר ומפי זרען ומפי זרען זרען אףך יהוה מעטה ועד-עולם:

Chapter 60

¹ קומי אווי כי בא אווך וכבוד יהוה עלייך זורת:² כי-הנה החשך וכסה-ארץ וערפל לא-מים ועליך זירה יהוה וכבודו עליך וראיה:³ והלכו גוים לא-ווך ומלכים לנזה זרחה:⁴ שא-יסביב עיניך וראייל כלם נקבצו בא-ולך ביריך מרחוק יבאו ובונתיך על-צד תאומה:⁵ אז תראי ונחרת ופמד ורחב לבבך כי-הperf עליך המון ים תיל גוים יבאו לך:⁶ שפעת גמלים תכסן בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבא זהב ולובנה ישאו ותhalbת יהוה יבשך:⁷ כל-צאן קדר-קbatchו לך אילן גבירות ישרתונך יעל-עליך מתחמי וbeit תפארתי אפאר:⁸ מיאלה כעב תעפינה וכי-ונים אל-ארבתיהם:⁹ קוילו | אים יקו וא-נויות טריש בראשנה להבאי בנך מרחוק כסוף וחתם אתם לשם יהוה אלה ולקדש ישראל כי פארה:¹⁰ ובבנין-ך חמתיך ומליכיהם ישרתונך כי-בקצפי היכיתיך וברצוני רחמותיך:¹¹ ופתחו שעריך תפיד יומם ולילה לא יסגרו להבאי אליך-תיל גוים ומיליכיהם נגויים:¹² כי-האגי והמלךה אשר לא-יעבדך יא-בדך והגויים חרב יחרבו:¹³ כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדר ותאשר ייחדו לפאר-מךום מקדשי ומיקום רגאל:¹⁴ והלכו אליך שוחות בני מעון והשתחו על-כיפות רגילה כלם-מנציך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל:¹⁵ תחת ריווח עזבה ושנואה ואין עזב ושמתיו לא-און עלם משוש דור ודור:¹⁶ וינקעל חלב גוים וشد מליכים תינקו ונדעת כי אני יהוה מושיע ונאלך אביך יעקב:¹⁷ תחת הנחתת אביכא זהב ותחת הברזל אביכא כסף ותחת העצים נחתת ותחת האבנים ברזל ושמתיי פקדתך שלום ונגשיך צדקה:¹⁸ לא-ישמע עוז חמס בא-ארץ שד ישב בגבורי וקרגאת ישועה חומתיך ושעריך תהלה:¹⁹ לא-ירוחה לך עד המשם לא-אור יומם ולגנה הירוח לא-יאיר לך ויהה לך יהוה לא-אור עולם ואלון לסתורתך:²⁰ לא-יבוא עוד שמשך וירחך לא-יאסף כי יהוה יהה-לך לא-אור עולם ושלמו ימי אבל:²¹ עטיך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נוצר מטעה ידי התחפה:²² הקטן יהוה לא-לך והצעיר לגני עצום אני יהוה בעטה אחישנה:

"strong= "H4302" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms lemma= מטען | 60:21 ॥

Chapter 61

¹ רוח אדני יהוה עלי עון משות יהוה אליו לבשר ענוים שלחני לחבש לנשברילב לקרה לשבות דדור ולאסורים פקחxonם: ² לקרה שנטרכzon ליהוה ויום נקם לאלהינו לנצח כל אלבים: ³ לשותם | לאבלן ציון לחתת להם פאור תחת אפר שון שנון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כהה וקרא להם אילי הידק מטע יהוה להתפאר: ⁴ בונן חרבות עולם שטמות רашום יקומו ותקשו ערי הרבה שטמות דוד ודור: ⁵ ועמדו זרים ורעו צאכם ובני נמר אקרים וכרכימים: ⁶ ואתם כהני יהוה תקראו משרות אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתיירנו: ⁷ תחת בשתחם משנה וכל מה ירנו חלקם לך בארץ משנה יירשו שמתת עולם תהיה להם: ⁸ כי אני יהוה אהב משפט שאן גצל בעולה ונתתי פעלתם באלת ובירות עולם אכחות להם: ⁹ יונע בגוים זרעם עצזיותם בטור העמים כל-אייהם כי רום ברה יהוה: ¹⁰ שוש אשיש בייהוה תנגל נפשי באלהני כי הלבשני בגדי-שע מעיל צקה יעתני כחנן וכחן פאר וככליה מעודה כליה: ¹¹ כי הארץ תוציא צמיה וכננה זרעה תצמיח כן | אדני יהוה יצמיח צדקה ותלה נגד כל-הגויים:

Chapter 62

¹ לכען ציון לא אחשוה ולכען ירושלים לא אשיקוט עד-יצא כננה צדקה ויושעתה קלפדי ובעה: ² וראו גוים צדקה וכל-מלכים כבודך וקרא לך שם חזש אשר פי יהוה יקנו: ³ וקיית עטרת תפארת ביד יהוה ואניף ¹¹ מלוכה בכר-אליהו: ⁴ לא-יאמר לך עוד עזבה ולא-ארץ לא-יאמר עוד שטמה כי לך יקרא חפציבה ולא-ארץ בעלה כיהפץ יהוה בר וא-ארץ תעובל: ⁵ כי-יבעל בחור בתולה ובעלך בניך ומושש חתן על-כליה שיש עלייך אל-ך: ⁶ על-חוותיך ירושלים הפוך-ת שמלים כל-הימים וכל-היללה תמיד לא יחשו הצערים את-ירונה אל-ךמי לך: ⁷ אל-תתנו צטי לו עד-יכוון ועד-ישים את-ירושלים תהלה הארץ: ⁸ נשבע יהוה בימינו ובזעם עזוז א-תידגניך עוד מכך לא-זיבר וא-ישתו בנירנבר-תירונר אשר יגעת בז: ⁹ כי מספין ואכלחו והללו את-יהוה ומקצתו ישתחוו בחצרות קדשים: ¹⁰ עברו עברו בשערם פון דורך בעם סלו סלו הקסלה סקלו מאבן הרימו נס על-העיקם: ¹¹ הנה יהוה השמעיל אל-קיצה הארץ אקרו לבת-צון הנה ישער בא הנה שקרו אותו ופעלתו לפניו: ¹² וקראו להם עמי-הקץ גאול יהוה ולקרא דרישה עיר לא נא-זבאה:

"strong= "c:H6801" x-morph= "He,C,Vqa" lemma= צנוף | ^{11/62:3}

Chapter 63

¹ מירזה | בא מroids חמוץ בגדים מטבחה זה הדור בלבשו צעה ברב כחן אני מדבר בצדקה רב להושיע: ² מדוע אדם ללבוש ובגדיך כבודך בשת: ³ פורה | דרכתי לבדי וכעמים אונאייש אלי ואדרכם באפי וארכמס בחומתי וין נצחים על-בגדי וכל-מלבושים אגאלת: ⁴ כי יום נקם בלבוי ושנת גאולי באה: ⁵ אבבית ואין עזר ואשתוקם ואין סופר ותווע ליזרעוי ומחתני היא ספקתני: ⁶ אבכום עמים באפי ואשכטם בחומתי ואוריד לארץ נצחים: ⁷ חסדי יהוה | אזכיר תהלה יהוה כל כל אשרגמלנו יהוה ורביטוב לבית ישראל אל-שרגמלם קרחמיי וכרכטם חסידי: ⁸ יואמר אר-עמי הימה בנים לא ישקרו וויה לסתם למושיע: ⁹ בכל-צרתם | לא ¹¹ צור ומלאך פנו הוישעם בא-הבטן ובמחמלתו רוא נאלם ווינטלים כל-ימי עולם: ¹⁰ והמה מרנו ועצבו את-דורם קדשו ויהפר להם לא-זיבר היז נלחמתם: ¹¹ ויזכר ימי-עולם משה עמו אינה המעלם מים את רעוי צאנו אינה השם בחרבו את-דורם קדשו: ¹² מוליך לימין משה זרוע תפארתו בזקע מים מפניהם לעשות לו שם גולם: ¹³ מוליכם בתהומות כסוס בפבדר לא ופשלו: ¹⁴ כבכמה בבעעה תרד רוח יהוה נתינחו כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת: ¹⁵ הבט משלים וראה מזבל קדש ובפארתך קנאתך ובו-תוך המעון מעיר ורחקיך אליו התפקיד: ¹⁶ כי-אתה אבינו כי אברתם לא-זדענו וישראל לא ניכרנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שכך: ¹⁷ למה מתענו יהוה מדרליך מתקשח לבנו מיראתך שוב למן עבדיך שבטי חילך: ¹⁸ למא-ער ירשו עם-הקדש צרינו בזוסנו מקידשך: ¹⁹ הינו מועלם לא-משלת בם לא-ינקנא שפן

"lemma=" "strong=" I "x-morph=" He,R:Sp3ms" lemma= לן | ^{11/63:9}

Chapter 64

(63:19b) עליהם לוא-קערעת שמלים ירדת מפניך הרים נזלו: 64

- (1) קודם המשום מים תבעה-אש להודיע שמי לצריך מפניך גוים וריגז: (2) בעשותך נוראות לא נקונה ירדת מפניך הרים נזלו: ⁴
- (3) ומיעולם לא-שכטו לא-א-ראתת האזינו עין לא-ראתת אלהים זולתך ועשה למכתחה-לו: (4) פגעת את-שש ועשה זתק בזרקיך יזכרנו הראתה קצפת ונחטאת בהם עולם ונוושע: ⁵ וניהי בטמא כלנו וככגד עדים כל-צדקהינו ונבל כליה כלנו ועוננו כרום ישאננו: ⁶ ואין-קונא בשטמך מתעוור להחיזק בך כי-הסתרת פניך ממענו ותמכוננו ביד-עוננו: ⁸ (7) ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החומר ואתה יצרכנו ומעשה ידך

כלנו;⁹ אל-תקצף יהוה עד-מאתך ואל-לען תחכר עון הנה הבטינא עמך כלנו;¹⁰) ערי קדשך הין מדבר ציון מדבר הילדה ירושלים שכך;¹¹ בית קדשו ותפארתו אשר הלוך אבנינו היה לשפט אש וכל-מחמדינו היה לחרבה;¹²) העל-אללה תטאפק והנה תהשחה ותעננו עד-מאתך:

Chapter 65

¹ נדרשתי ללוֹא שָׁאַלְוָה נִמְצָאָתִי לֹא בְּקַשְׁנִי אֲמֹרְתִּי הַנֵּנִי אֶל-גַּוְיִ לְאִקְרָא בְּשָׁמִי:² פָּרָשְׁתִּי יְדִי כְּלַיּוֹם אֶל-עַם סִזְרָר הַהֲלָכִים הַזָּר לא-לוב אחר מחבתייה;³ העם המכושים אותו על-פני פheid זבחים בוגנות ומקטרים על-לבננים;⁴ הישביט בקבrios ובנוצונים יליינו האכלים בשער החזיר ומתק;⁵ האמורים קרב אלין אל-תגשבי כי קדשיך אלה עון באפו אש יקדת כל-הימים;⁶ הנה כתובה לפני לא אחשה כי אמשלםתי ושלמיות על-חיקום;⁷ עונותיכם ועונת אבותיכם יחו אمر יהוה אשר קטרו על-ההרים ועל-הגבעות חרפונו ונדרתני פעלתם בראשנה על-חיקום;⁸ כה | אמר יהוה מצא התווש באשכול ואמר אל-תשוחיתו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבתי השחתה הכל;⁹ והוזעתי מיעקב גזע ומיהודה יורש היר וירושה בחורי ועבדי ישכנורשמה;¹⁰ וזה השuron לנו-הצאן עמק עכו בקר לעבץ אשר דרשו;¹¹ ואתם עזבי יהוה השחמים את-הה קדשי הערכים לג' שלתן וממלאים למכני מסך;

¹² ומנייתו אתכם לתרוב וככלכם לטבח תברעו עון קראתו ולא עניתם דברתו ולא שמעתם ומעשו הרעל בעני ובאשר לא-יחספתי בחרמתם;¹³ וכן כה-אמר | אדני יהוה הנה עבדי | יאכלו ואתם תרעלבו הנה עבדי ישטו ואתם תצמאו הנה עבדי ישתחוו ואתם תבש;;¹⁴ הנה עבדי ירנו מטווב ובו ואתם תצעיקו מכاب לב ומשבר רוח תעליל;¹⁵ והנחותם שמקם לשובה לבחיי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר;¹⁶ אשר המתברך באוצר יתברך באלקי אמן והשגב בא-ארץ ישבע באלהי אכן כי נשכח הוצרות הראשות וכי נסתנו מעינו;¹⁷ בוראו שמים חדשים וארץ חדשה ולא טכרכנה הראשות ולא تعالינה על-לב;¹⁸ כי אם-ישו ונילו עדי-עד אשר אני בוראו כי הני בוראו את-ירושלם גילה ועפה משוש;¹⁹ גילה בירושם וששתני בעמי ולא-ישמע בה עוד קול בכוי וקול זעה;²⁰ לא-יירה מלים עוד עול ימים והון אשר לא-ימלא את-מיינו כי הנער בריםאה שונה ימות והחוטא בריםאה שונה יקלקל;²¹ ובנו בתים וישבו ונטענו קרלים ואכלו פריט;²² לא יבנו ואחר ישב לא וטעו ואחר יאכל כירכמי העז עמי ומעשה ידיהם ובלו בחירות;²³ לא יגעו לירק ולא ילדו לבלה כי ירע ברוכי יהוה הימה וצציהם אתם;²⁴ והוה טרמי-יקרא ואנו עננה עוד הם מדברים ואני אשמע;²⁵ זאת ווללה וווען כאחד ואיריה כבקר יאכל-תבן ונחיש עפר לחמו לא-ירעו ולא-ישתחוו בכל-הר קדשי אמר יהוה:

"strong= "c:H6564" x-morph= "He,C:NcmSC" lemma="פרק | 65:4" style="float: right;">פרק | 65:4

"strong= "H0413" x-morph= "He,R" lemma="אל" | 65:7" style="float: right;">אל | 65:7

Chapter 66

¹ כי אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי ואיזה בית אשר תבנודלי ואיזה מקום מנוחתי;² וא-כָּל-אֶלְהָה יְדִי עִשְׂתָה ויהיו כָּל-אֶלְהָה נאמ' יהוה ואל-זה אבטיח אל-עני וכחירותם וחרד על-דבורי;³ שוחט השור מכח-איש זבח המש ערכ' כלב מעלה מנחה דם-חזר מזcur לבנה מביך או גם-המה בחרו בדרכיהם ובש��יותם נפשם חפצא;⁴ גם-אי נאבחן בטהילים ומגורתם אביא להם עון קראתו ואון עונה דברתני ולא שמעו ויעשו הרעל בעני ובאשר לא-יחספתי בחרום;⁵ שמעו דבר-יהוה המרדים אל-דבָרָנוּ אקרו אחיכם שנאייכם מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם בושו;⁶ קול שאון מעיר קול יהוה משלם גמול לאובי;⁷ בטרם תחיל ולדה בטרם יבונא גבל לה והמליטה זר;⁸ קידשענו זאת כי ראה כללה הוויל ארץ-ב'ום אחד אס-יינד גוּ פעם את-היכלה גס-ילדה ציון את-ביבנה;

⁹iani אשבור ולא אולד יא-מאמ' יהנה אם-אי המוליך ועצרתי אמר אל-היר;¹⁰ שמעו אתי-ירושם ויטול ביה כל-אהבה שישו אתה קושש כל-המתקabilities עליה;¹¹ לענן תינקו ושבעתם משד תנחמי למן תפצ'ו והתעננתם מיז' כבזקה;¹² כי-כח | אמר יהוה הני נטה-אליה כביך שלום וינחל שוטט כביך גוּם וינקתם על-צד-תנשא וועל-ברכיהם תשעשעו;¹³ קלייש אשר אכו תנחמוון כן אנכי אנטמקלם ובירושם תנחמו;¹⁴ וראיתם ווש לבכם עצמותיכם כדרשא תפחנה ונודה ידיהוה את-עבדיו ועם את-אביו;¹⁵ כי-הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכיבתו להшиб בחכמה אף וגרתתו בל-ה-בֵיאש;¹⁶ כי באש יהוה נשפט ובחרבו את-כל-בָשָׂר ורבו חוללי יהוה;¹⁷ המות-קדשים והמיטרדים אל-הנשות ואחר אמת;¹⁸ ואנכי מעשיהם ומחייביהם באהה ל振奋 את-כל-הנגים והלשנות ובאו את-כבוז;¹⁹ ושמתי בהם זאת ושלחתי מהם | פליטים אל-הנגים טריש פול ולוד מנסכי קשת תבל ווון האים הרחקים אשר לא-שמעו את-שמעוי ולא-יראו את-כבודי והגידו את-כבודי בוגנות;²⁰ והביאו את-כל-אחים מכל-הנגים | מנחה להיה בסוסים זברכ ובצבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי וירושם אמר יהוה כאשר ביאו בני וישראל את-המנחה בכל-טיhor בית יהוה;²¹ גס-י-הם אקח לכ-גנים ללון אמר יהוה;²² כי כאשר השכים החדשים והארץ החדשאה אשר אנו עשה עםדים לפני נאמ' יהוה כן יעד זרעכם ושמכם;²³ וזה מדיח-דש בחדשו ומיד שבט בשפטו יבוא כל-בשר להשתחנות לפני אמר יהוה;²⁴ ויצאו וראו בפניהם הפשעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תקבה והיו זראון לכל-בשר:

"strong= "H0259" x-morph= "He,Acmsa "תְּנַחַ" =lemma|תְּנַחַ [JL](#)66:17

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community